

Letnik XXXII – št. 10, december 2025

Glasilo občine Trzin

odsev

Intervju z županom

O utripu občine ob koncu leta

Spominska razstava

Dela Simona Jugovica Finka

Generacija Z

Jaka Rems – rojen za futsal

Ledena atrakcija

Drsališče navdušuje staro in mlado

Šola, ki mi je blizu.

SREDNJA ŠOLA DOMŽALE

VABLJENI K VPISU V NAŠE PROGRAME

INFORMATIVNI DNEVI:
13. IN 14.
FEBRUARJA 2026

www.ssdomezale.si

GIMNAZIJA
TEHNIK RAČUNALNIŠTVA
TRGOVEC
AVTOSERVISER
INŠTALATER STROJNIH INŠTALACIJ
EKONOMSKI TEHNIK (PTI)
STROJNI TEHNIK (PTI)

CESTA TALCEV 12, 1230 DOMŽALE
01/724-06-30

oglasno sporočilo

Delovni čas: 9-19, sobota 9-17.

**Vesel božič in
srečno novo leto 2026!**

oglasno sporočilo

Foto: Tanja Jankovič

Odsev, glasilo občine Trzin

→ Na naslovnici

V torek, 9. decembra, je bila v športni dvorani priljubljena decembrska prireditev Zapojmo in zaigramo skupaj, ki jo že vrsto let skupaj pripravljata Društvo prijateljev mladine Trzin in Osnovna šola Trzin. Tudi tokrat je ogrela srca obiskovalcev ter spodbudila k dobrodelnosti.

Glavna in odgovorna urednica:

Tanja Bricelj, trzin.odsev@gmail.com

Uredništvo: Tanja Jankovič, Miha Pavšek, Dunja Špendal, Barbara Kopač, Majda Šilar, Tjaša Toni Skubic

Redni avtorji prispevkov: Maja Brozovič, Janez Gregorič, Peter Krupenko, Boštjan Guček, Andrej Nemec, Ema Nemec, Jožica Trstenjak, Milica Erčulj, Anže Kosmač, Bogdan Dolenc, Rastko Kotar, Nataša Pavšek, Matjaž Erčulj, Veronika Lovšin, Miha Bevk, Natalija Nataša Frelj in drugi

Avtorji fotografij: Zinka Kosmač, Tanja Jankovič, Miha Pavšek, Barbara Kopač, Peter Hudnik, Natalija Nataša Frelj in drugi

Lektoriranje:

Mirjam Furlan Lapanja

Tehnično urejanje, prelom, priprava za tisk in tisk:

SPECOM d.o.o.

Oglasno trženje:

SPECOM d.o.o.

Bojan Rauh, telefon: 040 202 384,

bojan.rauh@specom.si

Glasilo izhaja enkrat mesečno v nakladi 1.500 izvodov.

Brezplačno ga prejmejo vsa gospodinjstva v Trzinu.

ISSN 1408-4902

V skladu z uredniško politiko in glede na razpoložljivost prostora v glasilu Odsev si pridržujemo pravico do objave ali neobjave ter krajšanja in preoblikovanja prispevkov.

Gradivo za naslednjo številko oddajte najpozneje do ponedeljka, 5. januarja, do 8. ure.

Prispevke pošljite v elektronski obliki na naslov uredništva:

trzin.odsev@gmail.com.

Odsev izdaja Občina Trzin.

Uredništvo Odseva: Mengeška cesta 22,
1236 Trzin

Občina Trzin

Spletna stran: www.trzin.si

e-pošta: info@trzin.si

Telefonske številke:

01/ 564 45 43

01/ 564 45 44

01/ 564 45 50

Faks: 01/ 564 17 72

Uradne ure:

Ponedeljek: 8.00–14.00

Sreda: 8.00–12.00 in 13.00–17.00

Petek: 8.00–13.00

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oz. na telefonski številki 01/ 564 47 30.

Nenehno izboljševanje

V poslovnem svetu je eden izmed najpogostejše uporabljenih modelov pri delu vodij tako imenovani Demingov oziroma PDCA krog, ki mu nekateri pravijo tudi krog nenehnega izboljševanja. Sestavljen je iz štirih korakov: Načrtuj – Naredi – Preveri – Ukrepaj. Opisuje način delovanja, ki vodi od zastavljanja ciljev in izvajanja konkretnih dejavnosti za njihovo doseganje, prek preverjanja učinkovitosti opravljenega, do sprememb in prilagajanja – torej do ukrepanja. Decembrski čas je v občini, pa tudi v naših zasebnih življenjih, čas za tretji korak tega kroga: preverjanje. Takrat se ozremo nazaj in razmišljamo, kako uspešno smo v minulem letu dosegali svoje cilje, katere projekte smo izpeljali in kako, kje bi lahko bili učinkovitejši ter kje lahko svoje aktivnosti le še nadgradimo. Sliši se skoraj preveč »uradniško«, kajne? Pa vendar takšna preverjanja ljudje izvajamo vsak dan – spontano, skoraj nevede. A ko govorimo o podjetju, občini, gospodinjstvu ali navsezadnje o sebi, je dobro imeti pred seboj tudi konkretne podatke in se v rezultate zazreti z vso pozornostjo. Prav v tem se skriva vrednost decembrskega razmisleka: ne v iskanju napak, temveč v razumevanju poti, ki smo jo prehodili. Uspehi so pomembni, ker nas potrjujejo, izzivi pa zato, ker nas učijo. Oboje je nujno, če želimo napredovati kot skupnost in kot posamezniki.

ln ko opravimo ta tretji korak, se že skoraj neopazno približamo četrtemu: ukrepanju. Novo leto ni le simbolična meja na koledarju, temveč priložnost za premišljene izboljšave, za nadgradnjo dobrih praks in za pogumne, a realne odločitve. Ne gre za velike preobrate, temveč za majhne, vztrajne korake v pravo smer.

Naj bo leto 2026 leto, v katerem bomo znali združiti izkušnje preteklosti z jasnimi cilji prihodnosti. Leto, v katerem bomo preverjali z odprtim umom, ukrepali odgovorno in izboljševali z mislijo na skupno dobro.

Vsem bralkam in bralcem želim uspešno, povezovalno in navdihujoče novo leto 2026.

Tanja Bricelj,
glavna in odgovorna urednica

Foto: Tina Ramujčič

**Skupna občinska uprava občin Trzin,
Komenda, Lukovica, Mengeš,
Moravče, Vodice**

Medobčinski inšpektorat in redarstvo

Mengeška cesta 9, 1236 Trzin

e-pošta: inspektorat@trzin.si

Telefonska številka:

01/564 47 20

Faks: 01/564 47 21

Uradne ure:

Ponedeljek: 9.00–11.00

Sreda: 9.00–11.00

Intervju z županom Petrom Ložarjem

Trzin ni osamljeni otok

Navada je, da se ob koncu ciklusov, med katerimi je tudi koledarsko leto, oziramo na prehojeno pot, na zmage in dosežke, ob katerih praznujemo, pa tudi na zdrse in napake, ki jih lahko uporabimo za učenje in izboljševanje svojega ravnanja. Konec leta je čas za praznovanje in snovanje novih strateških ciljev. Tudi v občini Trzin ni nič drugače, zato smo za decembrski Odsev postavili nekaj vprašanj županu Petru Ložarju.

Občino smo tokrat postavili v širši družbeni in okoljski okvir, saj želimo spomniti na to, da se Trzin tesno povezuje z infrastrukturnimi projekti v naši okolici pa tudi z vsem, kar bi lahko imenovali »duh časa«. Prebivalci občine to različno občutimo, mnenja in usmeritve prvega moža Trzina pa so pri tem še kako pomembni.

Začniva nekoliko drugače, malo za šalo in malo zares. Imate radi rumene gumijaste škornje? Vas spominjajo na mladost?

Mislím, da sem prvič v življenju obul rumene škornje, tako da sem se res počutil malo mlajšega.

To seveda sprašujem zato, ker smo vas nedavno lahko videli »v akciji« pri odstranjevanju invazivnih rastlin z napravo

Electro Lance, ki deluje z električnim tokom in je zato potrebna ustrezna »izolativna« obutev. Nam lahko o tem (in o projektu Posvoji invazivko) poveste kaj več? Za kakšno napravo gre, koliko je stala, koliko je usposobljenih za delo z njo in kakšne cilje glede izkoreninjanja invazivk si je občina določila? Bo z napravo »gostovala« tudi v sosednjih občinah?

Ja, pogovarjamo se o napravi za ekološko zatiranje plevela, predvsem za japonski dresnik, ki se v zadnjih letih izredno hitro širi. Še izredno strupena kemična sredstva ga težko izkoreninijo, poseg, ki rastlino dobesedno »skuha« od znotraj, tudi njene korenine, pa se kaže za zelo učinkovitega. Celoten projekt sofinancira Evropska unija s projektom

LAS v skupni vrednosti nekaj čez 140.000 evrov, od tega naprava stane blizu 40.000 evrov. Bo pa seveda uporabljana tudi v partnerskih občinah, ki sodelujejo pri projektu, sčasoma pa jo bomo lahko oddajali v tržne namene. Za zdaj je 12 usposobljenih ljudi za delo z napravo. Cilj je seveda, da bi v kakem desetletju pretežno izkoreninili rastišča dresnika in še kakšne invazivne rastline na območju Trzina.

S projektom Posvoji invazivko se Trzin uspešno povezuje z okoliškimi občinami, a hkrati dejavnosti okoliških občin vplivajo na trzinsko okolje. Ena najpomembnejših tem je zagotovo urejanje vodotoka Pšate. Se pri tem naša občina seznanja s stanjem gorvodno? Kaj je novega na tem področju?

Z občinami ob porečju Kamniške Bistrice nastopamo enotno in se res trudimo, da bi se vse premaknilo v smeri večje varnosti. Žal so postopki dolgotrajni in zahtevni. Je pa objavljen vsaj razpis za pridobitev gradbenega dovoljenja za zadrževalnik Tunjščica. Tako da je vsaj tu realen datum leto 2027 za samo izvedbo, seveda bo pa še treba veliko truda, da se stanje izboljša tudi s sistemom zadrževalnikov, ki so za zdaj še bolj v fazi idejne rešitve. Vsi so pa na območju severno od Trzina, tako da se ne moremo vključevati v prostorske načrte občin.

Ostaniva pri naravovarstvenih temah. Omenimo primer dobre prakse ozelenjevanja s partnerstvi trzinskih podjetij, o katerem pišemo tudi v tej številki, prihodnje leto pa se nam obeta še en tak projekt, ki bo ozelenil okolico šole, pšaško promenado in ploščad T3. Kako daleč je projekt in kdaj bomo lahko videli prve rezultate? Nekateri prebivalci je denimo zmotilo, da so na del zelenic ob Pšati umeščena igrišča za tenis in padel.

Vsekakor bomo poskušali nadaljevati ozelenjevanje, kjer bo le mogoče in kolikor bo dopuščal denar. Od dvorane severno bo na koncu več zelenih površin kakor prej. Do nedavnega je bila ploščad v velikosti treh teniških igrišč in še zadnje igrišče. Po izvedbi bosta dve teniški igrišči in dva padela, ki pa skupaj nista za eno teniško igrišče po po-

OBČINA TRZIN

SREČNO 2026!

Občankam in občanom Trzina ter vsem bralcem Odseva želimo v prihajajočem letu obilo miru, zdravja in sreče.

Naj bo leto 2026 polno novih priložnosti ter osebnih in poslovnih uspehov.

Lepe božično-novoletne praznike in srečno novo leto!

Župan, Občinski svet in Občinska uprava Občine Trzin

vršini. Torej bo na koncu za eno teniško igrišče več zelenih površin. Med gradnjo je seveda videti huje, kot bo po izvedbi. Projekt zelene infrastrukture sofinancira Evropska unija in je kot tak izredno zahteven in zato dolgotrajen. Verjamem, da bomo poleti 2026 že izvajali dela okoli šole.

Novembra podpisana pogodba o sodelovanju napoveduje gradnjo prizidka k Zdravstvenemu domu v Domžalah. Preden se bo ta zares začela, je treba najprej zgraditi podzemno garažo, prizidek pa naj bi bil končan do konca leta 2028. Kako je pri tem finančno vključena Občina Trzin, za kakšno naložbo gre in kolikšen soustanoviteljski delež prevzema naša občina?

Naš delež je tako kot pri večini medobčinskih projektov 5,84-odstoten, v denarju to pomeni nekaj pod 1.200.000 evrov. Pretežni del podzemnih garaž občina Domžale samostojno financira, drugo financiramo v omenjenem deležu.

Uspešnost leta 2024 je zaradi odprtja nove športne dvorane letos sicer težko preseči, a vseeno – ko se spominjamo zmag in uspehov leta 2025, jih velja omeniti kar nekaj: mednje bi zagotovo lahko prišteli odprtje zdravstvene postaje, namestitve sončnih elektrarn na šoli in vrtcu, premike na področju urejanja prometne problematike, ponovno pridobitev naziva mladim prijazna občina, ne nazadnje pa tudi decembrsko navdušenje ob postavitvi drsališča. Katera »zmaga« se vam zdi najpomembnejša za prihodnost občine in katera vam osebno največ pomeni?

Bi kar poudaril Zdravstveno postajo Trzin kot najbrž najpomembnejši letošnji strateški projekt. Najljubšega pa bi težko omenil, saj vsak projekt, ki ga s sodelavci začnemo in pripeljemo do konca, zahteva neverjetno veliko truda, in kot vedno rečem, smo v Trzinu lahko izredno zadovoljni z občinskimi uslužbenci, saj včasih delajo že kar manjše čudeže, da pridemo do prepotrebnih sredstev. Pri vsakem projektu se nas dosti trudi in so kot taki plod skupnega dela, zato mi čisto vsi veliko pomenijo in je nemogoče izpostaviti enega.

Ko govorimo o urejanju prostora, se v Trzinu obeta večja sprememba pri pozidavi dela ob koncu Kidričeve. Kakšni so bili odzivi na javno razgrnitev občinskega podrobnega prostorskega načrta in kako je občina obravnavala morebitne pripombe? Kdaj je načrtovan začetek del?

OPPN zaradi majhnosti ne posega močno v okolje stanovalcev Kidričeve, še manj vpliva na obrtno-industrijsko cono, tako da ni bilo veliko

pripomb. Še največ pripomb je bilo na poplavno ureditev potoka Snugovec, ki pa se s tem OPPN celo izboljšuje. Sama gradnja infrastrukture bo potekala pretežno skozi obrtno-industrijsko cono, tako da ne bo prevelikih posledic za okolico oz. predvsem stanovalce Kidričeve.

Še beseda, dve o problematiki v naselju T3. Prebivalci imajo več težav, zato so v sodelovanju z upravnikom sklicali sestanek tudi z vami. Poleg kakovosti pitne vode, o kateri smo pisali v novembrski številki Odseva, so se pokazale še druge težave. Kako lahko tu sodeluje občina (ali morda policija) in kako blizu rešitev smo? Spomnimo na sporne grafite, politni hrup mladih, delovanje lokalov ...

Poostren nadzor Policije in varnostne službe je stanje precej umiril, pomagal pa je tudi začetek šole. Za zdaj ni posebnih eskalacij. Mislim, da smo po pogovoru s predstavniki vhodov našli nekaj rešitev, vodovodni sistem v T3 naj bi se po navedbah upravnika v določenih delih že začel obnavljati prihodnje leto.

Ko torej končujemo leto 2025, se delajo tudi finančni obračuni. V kakšni kondiciji vstopa trzinska občina v leto 2026 in katere večje naložbe nas čakajo?

Proračun ostaja v mejah predvidenih prihodkov, tako da ne bo potrebno zadolževanje. Sicer pa je zelo veliko odvisno od tega, na koliko razpisih bomo uspešni. Glede trajnostne mobilnosti smo že oddali dva projekta, tretjega bomo še poskusili. So pa izredno zahtevni pogoji in bo težko pridobiti ta sredstva. Po velikih naložbah v preteklih letih smo sicer upočasnili tempo, tako da bodo projekti, kot so E-kolesa, obnova Ulice za hribom in ureditev Špruše, vezani na pozitivno pridobitev sofinanciranja. Zagotovo se bo začela izvajati prenova zadnjega dela Ulice Rašiške čete z obnovo celotne infrastrukture, ki je ocenjena na 250.000 evrov, postavljena bo tretja sončna elektrarna na novi večnamenski dvorani v vrednosti 110.000 evrov in kupili bomo prvo nadstropje stavbe Aktivne za širitev družbenih dejavnosti Občine Trzin v vrednosti 600.000 evrov.

Za konec pa še skoraj neizogibno vprašanje: leto 2026 je tudi leto lokalnih volitev. Boste novembra prihodnje leto znova kandidirali za župana?

Da, bom kandidiral. Mislim, da lahko še vedno marsikaj ponudim za celovit in trajnostni razvoj Trzina, tako sveže nove zamisli kot tudi izkušnje, ki sem jih pridobil v zadnjih letih.

Najlepša hvala!

Zelena luč za širitev Zdravstvenega doma Domžale

V Zdravstvenem domu Domžale so v sredo, 12. novembra, slovesno podpisali pogodbo o širitvi Zdravstvenega doma Domžale in gradnji podzemne garaže.

Na podpisu so se zbrali županji občin Domžale in Lukovica ter župani občin Mengeš, Moravče in Trzin. Skupaj s predstavnikom Zdravstvenega doma Domžale ter izvajalca, podjetja CGP d. d., so s podpisom pogodbe prižgali zeleno luč in napovedali skorajšnji začetek gradnje. Projekt predstavlja veliko pridobitev za več kot 62.000 prebivalcev vseh petih občin ustanoviteljic.

Gradnja podzemne garaže (168 parkirnih mest) bo potekala skozi vse leto 2026, sledi gradnja prizidka, za katerega bo Trzin prispeval 1,2 milijona evrov ali 5,84 odstotkov. Dela bodo zaključena predvidoma konec leta 2028, skupna vrednost naložbe pa je 25,8 milijonov evrov. Z izgradnjo prizidka nameravajo zagotoviti dodatne površine za nemoteno opravljanje osnovne dejavnosti zdravstvenega doma. Prizidek v treh etažah (nizko in visoko pritličje ter prvo nadstropje) bo obsegal skupno 4.544 kv. metrov površin.

Župan Peter Ložar je pri tem poudaril: »V Občini Trzin to širitev smatramo kot dolgo pričakovano naložbo, ki bo v veliki meri izboljšala

zdravstveno oskrbo naših občanov. Prostorska stiska je z leti načenjala izredno dobro postavljeno mrežo primarnega zdravstva v naši regiji in verjamem, da se bo s pridobitvijo novih prostorov lahko vrnila na še višjo raven.« Pri tem pa je županja Domžal mag. Renata Kosec poudarila, da gre za »izjemno pomemben projekt s področja zdravstvenega varstva, pri katerem je ključno vlogo odigralo tudi sodelovanje vseh petih občin soustanoviteljic.«

TB, foto: Eva Žurbi za Občino Domžale

Ozelenitev trzinskih urbanih površin

V občini Trzin si občinska uprava že dalj časa prizadeva, da bi še bolj ozelenila območje trzinskih urbanih površin.

V okviru teh prizadevanj so sprejeli pobudo podjetja Salesianer Miettex Periteks za vrnitev zelenja v občino – to podjetje je v obrtno-industrijski coni Trzin vzdolž Blatnice, ene najpomembnejših industrijskih ulic v Trzinu, že posadilo enajst drenov in deset javorjev.

V četrtek, 27. novembra, sta direktor podjetja Rajko Grzin in trzinski župan Peter Ložar pred občinsko stavbo simbolično zasadila lipo, s čimer sta potrdila sodelovanje in podporo skupnim okoljskim ciljem. »Verjamem, da smo danes začeli dobro prakso, za katero upam, da se bo nadaljevala tudi v prihodnje. Ozelenitev urbanih območij je v Trzinu sicer stopila v ospredje že pred časom, zasadili smo že lepo število drevoredov, po dani pobudi podjetja Salesianer Miettex Periteks in ob naši vnemi za sodelovanje pa se je na ponujeni projekt ozelenjevanja kaj hitro odzvalo že naslednje podjetje. Verjamem, da se bodo ti zgledi še nadaljevali,« je vrnitev zelenja v Trzin komentiral župan.

Nasad dreves ob podjetju Salesianer Miettex Periteks je uredila strokovna ekipa Arboretuma Volčji Potok, ki je poskrbela tudi za ustrezno izbiro umestitve posameznih dreves. Tudi ob zasaditvi lipe pred občinsko stavbo je bila prisotna predstavnica Arboretuma.

Po besedah župana je bila trzinska industrijska cona ob svojem nastanku pred približno štirimi desetletji načrtovana kot izrazito zelena območje, vendar so se zelene površine skozi leta zaradi širjenja poslovnih in industrijskih objektov postopoma krčile. Občina zato želi v prihodnje postopoma obnoviti nekdanji značilen zeleni pas. Župan je ob dogodku poudaril tudi, da v Trzinu že pripravljajo dodatne projekte, med drugim ozelenitev širšega območja okoli osnovne šole in naselja T3, ki naj bi se začeli izvajati prihodnje leto.

Poslanec državnega zbora Rado Gladek, direktor podjetja Salesianer Miettex Periteks Rajko Grzin in trzinski župan Peter Ložar so posadili lipo pred občinsko stavbo.

Tovrstni dogodki so le ena izmed priložnosti za ponovno potrditev pomena sodelovanja med občino in lokalnimi podjetji.

V podjetju Salesianer Miettex Periteks pravijo, da so se za zasaditev odločili v okviru svojih trajnostnih smernic in odgovornega upravljanja virov. »Vse bolj se zavedamo, da ima vsako naše dejanje posledice, zato skušamo ravnati kar se da trajnostno,« je povedal direktor Grzin. »V podjetju veliko pozornosti namenjamo ponovni uporabi in recikliranju materialov. Naše podjetje namreč ustvarja izdelke, ki čuvajo drevesa, zato smo se odločili, da simbolično posadimo lipo, kar je jasen odraz našega delovanja. Veseli smo, da se je župan Trzina tako hitro odzval na našo pobudo in tako postavil vzor tudi drugim občinam.«

Med storitvami oziroma izdelki, ki jih ponuja podjetje, so tudi bombažne brisače, ki so odlično nadomestilo za papirne brisače in tako prispevajo k zmanjšani porabi naravnih virov. Direktor Grzin pojasnjuje, da želijo s sajenjem dreves dodatno zmanjšati svoj vpliv na okolje in obenem izboljšati podobo industrijskega območja. Poudaril je, da gre za prvo, ne pa tudi zadnjo pobudo podjetja na področju ozelenitve.

Dogodek, ki se ga je med drugim udeležil tudi poslanec državnega zbora, Rado Gladek, je bil obenem priložnost za ponovno potrditev pomena sodelovanja med občino in lokalnimi podjetji. Župan Ložar je potrdil, da občina že preučuje več novih predlogov, ki jih razvijajo z namenom izboljšanja razmer in povečanja števila zelenih površin v Trzinu. Po njegovih besedah je stanje spodbudno, a kljub temu obstaja prostor za izboljšave, zlasti na območjih, kjer se število obiskovalcev in uporabnikov iz leta v leto povečuje.

Besedilo in foto: Barbara Kopač

Odgovor Policijske postaje Domžale

S Policijske uprave Ljubljana, Policijske postaje Domžale, smo 13. novembra prejeli odgovor na novinarsko vprašanje glede spornih grafitov, o katerih smo pisali v novembrski številki Odseva. Povzemamo izsek sicer precej daljšega odgovora domžalskih policistov, ki ga v celoti objavljamo na Facebookovi strani Trzinski Odsev. V njem pojasnjujejo vandalizem kot prekršek in kaznivo dejanje na splošno ter kako v takih primerih lahko ravna policija. Tu navajamo predvsem dele, ki se nanašajo neposredno na primer grafitov s sporno vsebino v Trzinu.

»26. oktobra 2025 smo prejeli prijavo suma storitve kaznivega dejanja javnega spodbujanja sovražstva, nasilja ali nestrpnosti, saj so do zdaj neznani osumilenci poškodovali več fasad stanovanjskih objektov na območju Trzina, ki so jih popisali s sovražnimi in nacističnimi simboli. Na kraj so bili napoteni policisti, da so opravili ogled in zbrali potrebna obvestila. Policija nadaljuje zbiranje obvestil o okoliščinah kaznivega dejanja. O vseh okoliščinah bo obveščeno pristojno državno tožilstvo. Policija vsako obliko sovražnega govora, širjenja nestrpnosti in poškodovanja tuje lastnine obravnava resno ter poziva vse, ki

bi imeli informacije o tovrstnih dejanjih, naj jih sporočijo na številko 113 ali anonimni telefon policije 080 1200. ... Na pojavne oblike vandalizma lahko vpliva družba s svojimi dejavnostmi, in sicer tako da obsodi vsa ravnanja, ki so nesprejemljiva. ... Vsega ne moremo odpraviti s kaznijo. Kazen je izhod, s katerim preprečujemo nevarno ravnanje, dolgoročno rešitev pa je ustvarjanje takšnih razmer, da do nesprejemljivih ravnanj ne bo prihajalo. Treba je odkriti vzroke takšnega ravnanja in jih odpraviti. Poskrbimo za to v svojem okolju, posvetimo se otrokom in mladini, omogočimo jim ustvarjalno sproščanje napetosti ter načrtno lepšanje praznih in pustih betonskih zidov. ... Pozivamo, da se vse oblike vandalizma takoj sporočijo policiji, starše pa, da se z otroci ter mladostniki pogovorijo o tovrstnih dejanjih, katerih posledice pogosto odpravlja in škodo poravnava celotna skupnost,« so med drugim zapisali na Policijski postaji Domžale v dobrih dveh straneh dolgem odgovoru, pod katerim sta podpisana načelnik Igor Kovač in namestnik načelnika Matej Domajnko.

TB

Trzin spet mladim prijazna občina

Občina Trzin je pred dnevi prejela srebrno priznanje za drugo podaljšanje certifikata mladim prijazna občina, ki ga podeljuje Inštitut za mladinsko politiko v sodelovanju s Skupnostjo občin Slovenije in Uradom Republike Slovenije za mladino.

Plaketo je na slovesni podelitvi v Solkanu prevzel župan Peter Ložar. Prvič je občina certifikat prejela leta 2017 (s trajanjem do leta 2021), prvo podaljšanje certifikata je bilo leta 2021 (s trajanjem do leta 2025). Za prejem certifikata je treba izpolnjevati merila na vseh prednostnih področjih, kot so: načrtno obravnavanje področja mladine; participacija mladih; njihovo organiziranje mladih informiranje; izobraževanje in zaposlovanje mladih; stanovanjska politika za mlade; skupni projekti mladih in občine na ravni politik za mlade.

Certifikat sta letos na novo pridobili občina Laško in občina Oploznica. Bronasto priznanje za prvo podaljšanje sta prejeli občina Medvode in občina Semič, srebrno za drugo podaljšanje občina Sežana in občina Trzin, zlato priznanje za tretje podaljšanje pa občina Ajdovščina, občina Žalec in občina Ravne na Koroškem.

Prejem certifikata je pomembna potrditev, da občine načrtno, celostno in dolgoročno razvijajo ukrepe za mlade, posodabljaajo pro-

grame in gradijo okolje, ki mladim omogoča večjo participacijo, več priložnosti in boljše možnosti za življenje in delo. Hkrati certifikat občinam odpira dodatne možnosti za sodelovanja na državni ravni, krepi njihovo prepoznavnost ter potrjuje odgovorno upravljanje mladinskih politik.

Foto: Inštitut IMP

Predstavitev dobre prakse dialoga z mladimi

13. novembra je v Škofji Loki potekala 6. nacionalna konferenca občin za področje mladinskega dela z naslovom Od simboličnega vključevanja do resničnega sodelovanja v organizaciji Movit in Skupnosti občin Slovenije. Zbralo se je več kot 70 predstavnikov občin in mladinskega sektorja, ki so razpravljali o tem, kako preiti od simboličnega vključevanja mladih do njihovega resničnega sodelovanja.

Na konferenci so primere dobrih praks dialoga v občinah in projektih Erasmus+: Mladina predstavili iz Velenja, Domžal, Ajdovščine, Idrije in Trzina. Občino Trzin so zastopali župan Peter Ložar in Marjeta Trstenjak iz občinske uprave ter Nina Goropečnik, mladinska koordinatori-

ca. Predstavili so primera dobre prakse v trzinski občini mladinc Trzin in mladinc Trzin 2.0: mladi za mlade, ki sta požela nemalo zanimanja.

S projektoma so zagotovili redno komunikacijo med občino in mladimi ter pridobili mladinsko koordinacijo in prostor za mladinsko dejavnost. Projekt je mladim omogočil, da sooblikujejo program, soustvarjajo dogodke in prispevajo k pripravi nove občinske strategije za mlade. S tem so ustvarili temelje za trajen strukturiran dialog in kakovostno mladinsko delo na lokalni ravni.

Marjeta Trstenjak, foto: Nina Goropečnik

Projekt mladinc Trzin prejemnik ugledne nagrade

Občina Trzin s ponosom obvešča, da je projekt mladinc Trzin 5. decembra prejel priznanje za najboljšo aktivnost udejstvovanja mladih v programu Erasmus+ Mladina v letu 2024/25!

Nagrado so prejeli Lora Goričan, Keja Kokošar, Zoja Pacek in Dan Primožič ter mladinska koordinatorica Nina Goropečnik na zaključnem srečanju organizacije MOVIT, Zavoda za razvoj mobilnosti mladih, na katerem so podelili osem priznanj za najboljše projekte na različnih področjih. »V programu Erasmus+ Mladi so poleg aktivnosti udejstvovanja mladih (mladinc Trzin) nagradili tudi projekte s področja mladinske izmenjave, mobilnosti in aktivnosti mladinskih delavcev,

vključevanja in partnerskih projektov. Podrobneje bomo o priznanju pisali v naslednji številki Odseva.

TB, foto: Nina Goropečnik

Novembrska občinska seja

Novembrska občinska seja je bila 19. v tem letu, trajala je slabo uro in na njej so občinski svetniki obravnavali 13. točk dnevnega reda, med katerimi omenjamo najpomembnejše. Po vprašanjih in pobudah občinskih svetnikov so se seznanili z več obveznimi razlagami v izvedbenem delu Odloka o občinskem prostorskem načrtu Občine Trzin, sprejeli so predlagana letna programa kulture in športa v občini za leto 2026 ter po skrajšanem postopku sprejeli predlog rebalansa proračuna za leto 2025. Sprejeli so še sklep o odvzemu statusa javnega dobra in dopolnitev načrta ravnanja z nepremičnim premoženjem za leto 2025. Soglasno so potrdili tudi imenovanje Mitje Kovaljeva za skupnega predstavnika občin Lukovica, Mengeš, Moravče in Trzin v Svet Glasbene šole Domžale ter Aleksandre Kmetič za predstavnico Občine Trzin v Svetu OI JSKD Domžale. Nazadnje so se seznanili še s končnimi poročili nadzornega odbora Občine Trzin. Zapisnik seje si lahko ogledate na spletni strani občine pod zavihkom <https://www.trzin.si/sl/meeting/>.

TB

Miklavž obiskal trzinske otroke

Na petkovo popoldne v začetku decembra, ko je čas, da med nas pride prvi dobi mož, nas je s svojim spremstvom pričakal in toplo pozdravil Miklavž

Vsem navzočim otrokom je z veseljem predal darilo ter se z njimi rokoval, fotografiral in tudi malce pošalil. Vreme je zdržalo, obrazi otrok pa so bili več kot zadovoljni! Sprejema Miklavža so se udeležili številni starši in otroci in v Društvu prijateljev mladine Trzin smo bili zelo veseli takega odziva. Brez dvoma bo Miklavž naše pridne otroke (in starše) obiskal tudi drugo leto.

Po koncu našega srečanja z gozdnimi živalicami, angeli in hudičkoma ter seveda Miklavžem pa smo lahko preizkusili tudi popolnoma novo in nadvse priljubljeno drsališče, ki ga letos prvič nudi Trzin. Dobre volje in nasmejanih obrazov ta dan res ni manjkalo. Naj v tem duhu mine tudi preostanek decembra.

Maja Zakrajšek Omahna, DPM Trzin

Tokrat je Miklavž dobil prav posebno mesto na priročnem podiju, ki so za ustvarjalci trzinske pravljичne dežele pripravili z namenom, da služi kot foto kotiček za vse tiste, ki si želijo foto-utrinke deliti tudi na družbenih omrežjih. (Foto: Tanja Jankovič)

Otroci in odrasli so v pričakovanju daril pozorno sledili vsaki Miklavževi besedi. (Foto: Natalija Nataša Frelih)

Ob Miklavžu so trzinske otroke obiskali tudi njegovi spremljevalci in jih s svojo zgodbo popeljali v pravljичni svet. (Foto: Tanja Jankovič)

Pa ti, si bil priden? (Foto: Tanja Jankovič)

Pravijo, da dobri mož obišče samo pridne otroke, ampak Miklavž prav dobro ve, da v vsakem izmed nas živi mali angelček in mali hudiček. Kdo zmaga? Tisti, ki ga hranimo. (Foto: Natalija Nataša Frelih)

Na očkovih ramenih se veliko bolje vidi. (Foto: Natalija Nataša Frelih)

Decembrska pravljica na ledu

Občina Trzin je po odhodu Miklavža in njegovih pomočnikov slovesno odprla težko pričakovano drsališče. Postavljeno je na asfaltiranem delu šolskega igrišča in bo do konca decembra razveseljevalo ljubitelje drsanja vseh generacij. Ob odprtju je naš kraj zasijal tudi v praznični podobi, saj so ob tem prižgu snežaka simbolično prižgali vse trzinske praznične luči.

V Trzinu smo nekoč drsali na zaledenem Frnhtovem bajerju in celo po Pšati. Tam so nastajali prvi zavoji, igral se je hokej in ustvarjali so se nepozabni spomini, polni smeha in rdečih lic. Danes so zime toplejše, led na jezeru ni več tako zanesljiv, pogosto ga sploh ni, a želja po drsanju je ostala. Zato smo veseli, da smo končno dobili urejeno drsališče. »Ko smo predlani podrli Taubijev šotor, smo ploščad za novo športno dvorano ohranili, saj je bila idealna lokacija za drsališče. Žal pa so nam avgustovske poplave in poplavalna obnova prekrizale načrte,« je pojasnil župan. Težave so se pojavile tudi letos: »Prijavili smo se na razpis za gradnjo novega teniškega igrišča s padlom. Ker smo sredstva nepričakovano prejeli že letos, smo morali gradnjo začeti takoj. Zato smo drsališče prestavili na sredino šolskega igrišča. Naslednje leto ga bomo skoraj zagotovo postavili na teniško igrišče, saj je tam zaradi sence in ograje primernejše.«

Drsališče je veliko 200 m² (20 x 10 metrov), podlaga pa je narejena izključno z vodo, torej brez kemikalij. Izvajalec KOTA d.o.o. iz Petrovč pojasnjuje, da deluje na osnovi hladilne preproge EPDM, ki je povezana z glavnim kolektorjem. Mešanica glikola in vode se v agregatu ohladi na temperaturo do -10°C, nato pa s pomočjo obtočne črpalke kroži skozi cevne povezave in ustvarja ustrezne razmere za obstojen led. »Ob sončnih dneh sončni elektrarni na šoli proizvajata presežek elektrike, ki jo lahko uporabimo za dodatno zamrzovanje drsališča. Če pa je mrzlo, to ni potrebno in je tudi poraba temu ustrezno precej nižja.« Naložba je stala približno 30.000 evrov, vključuje pa najem, postavitev in tehnično infrastrukturo.

Drsališče bo odprto predvidoma do 5. januarja. Obratovalni čas med tednom je od 17. do 20. ure, ob petkih od 17. do 22. ure in za vikend od 15. do 20. ure. Obiskovalci si v tem času lahko za dva evra izposodijo drsalke, Melita Ferbežar iz Muc Caffea pa skrbi za tople in hladne napitke ter pripravi vedno kaj dobrega za pod zob. Poleg tega s podžupanje Nušo Repše in njunimi pomočniki (še posebno omenimo njuna Miho in Janija) skrbita tudi za pripravo ledu in red na drsališču.

V decembru pripravljata tudi šest tematskih večerov. S prvim, Ledena pravljica odpira svoja vrata, so 5. decembra uradno odprli drsališče. Ob 18. uri je župan najprej z odštevanjem simbolično prižgal praznične luči Trzina, sledil pa je živahen nastop kotalkarske skupine Zvezda, ki je tokrat na drsalkah navdušila občinstvo. Nato so drsališče zapolnili navdušeni otroci vseh starosti, nekatere so spremljali tudi starši. Med drsalci je bilo tudi nekaj mladih hokejistov HK Slavija: učenca 4. razreda, dvojčka Mark in Maj Racanović, ter njuna tri leta mlajša sestra Taja, prvošolka Eli Ivanuš in sedmošolec Žan Lepičnik. Z žarom so pripovedovali, kako zelo so si drsališča želeli. Veselja nad

novo pridobitvijo niso skri-vali niti starši. Za prijetno razpoloženje so skrbeli člani glasbene skupine Good Vibes, obiskovalci pa so v njihovi družbi vztrajali do poznih večernih ur. Naslednja dva dneva je bilo drsališče odprto že od 12. ure. Ker se je izkazalo, da je največji obisk v poznejših popoldanskih urah, so obratovalni čas ustrezno prilagodili.

Za prijetno in varno drsanje naj vas ob tem spomnimo na osnovna pravila drsanja: drsamo v nasprotni smeri urinega kazalca, pazimo na počasnejše drsalce, ne prerivamo se in ne zaletavamo, prehitevamo po notranji strani ... Priporočljiva je uporaba varnostne čelade in rokavic, dobrodošli pa so tudi ščitniki za kolena in komolce. Ob tem vas Občina Trzin prosi, da se ne zadržujete ob drsališču za smrekami pri mreži, kjer poteka občutljiv hladilni sistem. Naj novo drsališče vsem obiskovalcem pričara obilo čarobnih zimskih trenutkov na ledu!

Praznične luči Trzina so simbolično prižgali s prižigom lučk snežaka, ki bedi nad drsališčem. Sicer so se 5. decembra skupaj z javno razsvetljavo prižgale vse praznične luči.

Besedilo in foto: Tanja Jankovič

Otroci so nadvse uživali na domačem drsališču. Niti za trenutek jih ni motil mraz. Nekateri so si pri drsanju pomagali z različnimi pripomočki, ki so si jih lahko tako kot drsalke izposodili pri organizatorju.

Član in članice kotalkarske skupine Zvezda so zbrane navdušili s svojo predstavo.

Okolico drsališča krasijo številne okrašene smrečice in drugo praznično okrasje. Organizatorji pa so postavili tudi praznično sceno, kjer obiskovalci lahko ustvarjajo lepe spominske fotografije.

Razveseljevali stanovalce po domovih za starejše

Jesen je letni čas, v katerem narava ljudi najprej obdaruje s pridelki in prijetnim vremenom, nato pa nas začne počasi opominjati, da se bo leto poslovilo. Tako se v ljudi, še posebej v starejše, prikradejo občutki turobnosti, otožnosti in osamljenosti.

Da bi stanovalce v domovih za starejše vsaj za kratek čas odvrnili od takih počutij, smo plesalci Folklorne skupine Trzinka zanje pripravili nastop z gorenjskimi plesi, prepleten z ljudskim petjem. Naš program je popestril še »župnik« Roman, ki je poskrbel za krst mošta, ki se je prav tiste dni okoli naših nastopov spremenil v vino. Po krstu smo ob spremljavi Blažev harmonike skupaj z gledalci zapeli še nekaj pesmi na čast vinske trtice in žlahtne kapljice.

S takšnim programom smo obiskali domove starejših v Trzinu, Mengšu in Domžalah, prav na Martinovo soboto pa smo naš nastop v Domu sv. Martina v Bohinju združili še z obiskom našega nekdanjega plesalca in pevca Bojana.

Naši nastopi so bili povsod lepo sprejeti in nagrajeni s prisrčnimi aplavzi. Zahvaliti se želimo osebju po domovih, ki je poskrbelo za udeležbo njihovih stanovalcev in za naše dobro počutje med njimi.

Besedilo in foto: Ivan Mušič

Pletli smo koške, košare in lese

Oktobra in novembra smo pletli koške, košare in lese (sušilni okvir za sadje in zelišča). Krožek je vodil mojster pletarjenja Janez Krišelj. Ker smo doma blizu Ljubljane, je najprej dvomil o naših zmogljivostih, a na koncu je po šestih srečanjih vsak udeleženec krožka izdelal vsaj dva izdelka, tudi pleten koš.

Na tečaju smo se veliko posvečali pravilni izbiri gradiva. Ni vsaka leska dobra – tista, ki ima sivkast lesk, največ obeta, če le njena rast ni preveč zavita. Iz nje pripravimo kakovostne vitre in letvice. Dno pa je narejeno iz kostanjevega ali kakšnega drugega lesa.

Vse od veje, ki smo jo odtrgali v gozdu ali mejici, pa do končnega izdelka smo za eno košaro porabili okoli 15 ur, pa še pri tem smo kaj pogoljufali in si izposodili napol pripravljene vitre. V vsakem primeru pa je veliko dela, in ker je mojster Janez zelo zahteven, nastajajo neverjetni izdelki. Še bomo pletli, še, zato da ohranjamo drobna znanja naših prednikov. Razpoloženje je bilo delavno in zabavno.

Besedilo in foto: Katja Rebolj, Društvo Florijan

Starejši za starejše

Enkrat letno se srečajo prostovoljke, ki delajo v programu Starejši za starejše v okviru Zveze društev upokojencev Slovenije (v nadaljevanju: ZDUS). Na Gorenjskem se ta program izvaja v 18 društvih upokojencev, v našem društvu program poteka četrto leto. Prostovoljke se srečujemo iz treh društev, iz Društva upokojencev Kamnik (20 udeleženk), Društva upokojencev Motnik (sedem udeleženk) in Društva upokojencev Trzin (tri udeleženke).

28. oktobra smo se zbrale pred sedežem Društva upokojencev Kamnik, kjer nam je koordinatorka Branka Lap pripravila vodenje po Kamniku z lokalno turistično vodnico Tanjo. Najprej smo se napotile na Mali grad. Žal nismo mogle v kapelo, kjer potekajo obnovitvena dela, smo pa z zanimanjem prisluhnile zgodbam o Veroniki (pol ženska, pol kača), ki je baje edina ženska v grbu kake občine, vidimo jo v kamniškem grbu. Vodnica nam je natrosila kup zgodovinskih dejstev po obdobjih od romanike, gotike do polpretekle zgodovine. Ker je bil lep sončen dan, se nam ni nikamor mudilo, tako da smo vso uro poslušale zanimive zgodbe o mestu in Kamničanih.

Pot z gradu smo nadaljevale mimo kavarne Veronika, po Mesarski ulici, Glavnem trgu (Plečnikovo pročelje), mimo Frančiškanskega samostana nazaj do sedeža Društva upokojencev Kamnik. Po ulicah Kamnika se je smiselno sprehoditi z domačim vodnikom, saj ima skoraj

vsaka stavba svojo zgodbo. Zatem nas je jedilnici Društva upokojencev Kamnik nagovoril predsednik društva. Med prijetnim klepetom se počasi spoznavamo in bodrimo druga drugo, da program deluje, saj ugotavljamo, da imamo vse podobne težave.

Besedilo in foto: Milica Erčulj

Ta veseli dan kulture

Na Prešernov rojstni dan, 3. decembra, smo se pohodniki Društva upokojencev Žerjavčki Trzin odpravila na Dolenjsko. Na »ta veseli dan kulture« imajo slovenski kulturni hrami prost vstop.

S kustosinjo Muzeja krščanstva smo se sprehodili po najstarejšem slovenskem samostanu v Stični. Ogleдали smo si gotske križne hodnike, samostansko jedilnico, kapelo in cerkev. V muzeju smo prisluhnili pestri zgodovini krščanstva in zgodbam o stiških rokopisih. Muzej smo po uri in pol zadovoljni zapustili.

Ker smo bili v bližini Lavričeve koč na Gradišču, ki je bila letos razglašena za naj planinsko koč pod 1000 metrov nadmorske višine, smo se odpeljali še tja na flancate. Prepričali smo se, da so ogromni in slastni. V Višnji Gori smo šli na ogled čebelarkega muzeja v Hišo Kranjske čebele. V prijetni kavarni smo počakali na vodnico in v tem času prebirali Prešernove Poezije. Pod vodstvom Medene kraljice 2025 smo si ogledali celo drugo nadstropje. Ta muzej je moderno

opremljen, tako da smo se izpopolnjevali tudi v uporabi tabličnih računalnikov. Veliko smo izvedeli o zgodovini čebelarstva in o vrstah medu. Kljub megli in rosenju smo preživeli lep kulturni praznik.

Besedilo in foto: Milica Erčulj

**Vsem občankam in občanom
občine Trzin**

**voščimo vesele božične in
novoletne praznike.**

**Naj bo leto 2026 srečno, mirno in
polno lepih trenutkov.**

Hvala, ker nas obiskujete.

**Kulturno društvo Ivan Hribar Trzin
Predsednica Štefka Prelec**

Skupnosti in stroka za reke prihodnosti

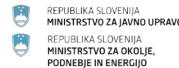
Pšata je za mnoge prebivalce, ki živijo ob njej, del njihovih najzgodnejših spominov. Še danes se spomnijo, kako so kot otroci poleti brodili po vodi, stikali za potočnimi raki in lovili ribe, ali opazovali, kako se reka spreminja z letnimi časi. A hkrati se marsikdo sprašuje, kaj se je s Pšato zgodilo.

Porečje Pšate se že vrsto let spoprijema z okoljskimi, prostorskimi in upravljaljskimi izzivi. To se je še bolj izrazilo po poplavih 2023, ki so prizadele širok krog prebivalcev in povzročile tudi znatno škodo na javni infrastrukturi. V projektu LIFE2RIVERS – Spodbujanje obnove rek za izboljšanje kakovosti življenja k problematiki upravljanja rek v Sloveniji pristopamo celostno in poudarjamo vključevanje lokalnih prebivalcev v snovanje rešitev. Namesto dosedanjega načina upravljanja, ki ga določa omejen krog akterjev, želimo doseči premik k soustvarjalnemu skrbništvu Pšate, ki poudarja skupno odgovornost za reko in kakovost življenja ob njej.

V porečje Pšate, ki smo ga v projektu izbrali kot pilotno območje, si prizadevamo vpeljati rešitve, ki bi dolgoročno uskladile potrebe po zmanjšanju ogroženosti prebivalcev, varstvu in obnovi ekosistema Pšate s pritoki ter rabi vodnih virov. Pri tem sledimo konceptu na naravi temelječih rešitev (NTR), ki prinašajo večstranske koristi, kot so manjša poplavna ogroženost, boljša kakovost in zadostna količina vodnih virov, privlačnost prostora ter ohranjanje biotske raznovrstnosti. Predlog takšnih rešitev za vključitev v državne načrte upravljanja voda pripravljamo v skupini strokovnjakov različnih disciplin ter v dialogu s širokim krogom deležnikov. Prve korake k temu dialogu smo že naredili – v vseh petih občinah, skozi katere teče Pšata, smo opravili 20 poglobljenih intervjujev s predstavniki lokalnih oblasti, strokovnjaki, prebivalci in izobraževalci. Kaj smo izvedeli?

Sofinancira
Evropska unija

- Ljudje imajo z reko močan osebni odnos, pogosto povezan z otroštvom.
- Po poplavih 2023 je Pšata postala simbol negotovosti.
- Pšata je vse bolj degradirana: onesnažena, utesnjena, slabo vzdrževana.
- Upravljanje je razdrobljeno, občine pa pogosto same rešujejo težave.
- Močno izstopa želja po interdisciplinarni strokovni skupini s konkretnimi pooblastili.
- Skupnost želi biti vključena, a ovire so: zakonodaja, lastništvo, nepregledne pristojnosti.
- Podpora na naravi temelječim rešitvam narašča, a potrebujemo prostor, znanje in sredstva.

Projekt LIFE2RIVERS kaže, da dialog, raziskovanje in sodelovanje niso le vrednote – so nujni temelji za prihodnost naših rek in kakovostnega življenja ob njih. V porečju Pšate bomo na teh temeljih gradili še naprej. Vabimo vas, da pozorno spremljate naše objave in se udeležite naših dogodkov v vaši občini, ter nam poveste vaše mnenje in predstave o bodoči podobi Pšate. Pridite in prispevajte k uresničitvi skupne vizije za Pšato!

Spremljajte nas preko naše spletne strani ali na družbenih omrežjih.

Dr. Urška Koce in Leja Bernard

Facebook

Daljši prispevek

OBČINA TRZIN
vabi na
občinsko proslavo ob dnevu
SAMOSTOJNOSTI IN ENOTNOSTI,

ki bo v torek, 23. 12. 2025, ob 19. uri
v Kulturnem domu Trzin.

V kulturnem programu bodo nastopili
pevci in recitatorji Kulturnega društva Ivan Hribar
ter folklorna skupina Trzinka
Turističnega društva Kanja Trzin.
Slavnostni govornik bo Jože Erčulj.

Vabljeni!

Občina Trzin
Župan Peter Ložar

Šrilanka s petčlansko družino

Družina na potovanju

Zabavno potovanje s tuktukom

Štiritedensko družinsko potovanje z nahrbtniki po svetu sta nam s pomočjo šestletnega Jakoba ter nekaj let starejše Lze in Eme v četrtek, 4. decembra, v Domu zaščite in reševanja predstavila Tinkara Trkaj in Miha Demšar. Za Šrilanko se je družina iz Trzina odločila zaradi ustreznega vremena, turističnih znamenitosti, varnosti, cenovne dostopnosti in primernosti za otroke. Na pot so odšli v družbi še ene štiričlanske družine.

Pot so začeli na zagrebškem letališču, od koder so leteli v Kolombo. Ema je obiskovalcem nazorno opisala zanimivo vožnjo s tuktuki, vsi pa so komentirali sprehode po mestu, templje in na trenutke težavno izmikanje kazuju hrbta Budi. Prvo sadje, ki so ga poskusili, je bil zrnjav sadež, ki je Jakobu rožnato obarval ustnice. Drugi dan so obiskali tržnico s sadjem, zelenjavo, suhimi ribami, oblačili in rezervnimi deli motorjev, potovanje pa nadaljevali s vlakom ter tako podrobneje spoznali državo in občudovali še dihalne jemajoča riževa polja, nad katerimi je najbolj navdušena Tinkara. Odpravili so se do rezervata za želve v Kosgodi in Šrilanko spoznali še med bežanjem pred močnimi valovi in tokovi, na katere so jih med kopanjem opozorili domačini. Ob sončnem zahodu so tam v morje izpustili tudi nekaj želv.

Pot jih je vodila do pristaniškega mesta Gale, kjer so si ogledali tri kilometre dolgo obzidje, na katerem mladi spuščajo zmaje. V dejavnosti so se preizkusila tudi dekleta. Ob pripovedovanju so popotniki poudarili, da so si prenočišča iskali sproti, načrtovani so imeli le prenočišča ob prihodu v državo in na plaži v bungalovih. Za zajtrk so jedli opečenec z marmelado in rogljičke in komaj čakali na vrnitev domov, saj na Šrilanki zaradi revščine nimajo hladilnikov, kar pomeni, da ni mlečnih izdelkov. Za kosilo ali večerjo so vse dni jedli kari z različnimi pekočimi omakami ter poskusili zanimivo juho z rakovicami.

Imeli so priložnost obiskati tudi zadnji dan praznika kataragama, ki združuje hinduizem in budizem ob polni luni med julijem in avgustom ter traja dva tedna. Praznik ni namenjen turistom in zato zanj ni treba plačevati vstopnine, udeležili pa so se ga zaradi naključnega pogovora z domačinom. Dekleti sta nam navdušeno opisali pisane oprave plesalcev, Jakob pa nam je povedal, da so si po počitku ogledali nacionalni park z opicami, otrokom najljubšimi sloni, gazelami, mungi, varani, leopardi, krokodili in drevesom netopirjev. Pot jih je nato vodila v nekoliko hladnejšo hribovito notranjost, kjer so se ustavili ob več sto let starem mostu z razglednic in v mestu Elija. Odšli so na pohod med nasade čajevca in se osvežili pod slapom. Iza nam je povedala, da so jim majhne ribice opravile naravni piling. Ženski del ekipe si je ogledal tovarno čaja. V okrožju Kandi so obiskali Budov tempelj z relikvijo zoba in sirotišnico za slone, kjer so se z njimi lahko tudi kopali.

Anuradhapura, zibelka budizma na Šrilanki, jim je ponudila opazovanje pagod in sušenja riža na cesti ter uživanje v jakobovcu, enem največjih sadežev na svetu. Sledila sta počitek na plaži blizu Trinkomaleju in opazovanje morskih psov, želv, rib in večinoma mrtvih koral podvodnega nacionalnega parka Golobji otok. V Dambuli so obiskali

jamski tempelj, zgrajen s pomočjo naravne arhitekture ter posejan s 153 kipi Bud in freskami. Čas so izkoristili še za hojo po približno 700 stopnicah na Levjo skalo. Med vračanjem v Kandi so se ustavili v parku z začimbami in naleteli na praznovanje, podobno tistemu, ki so se ga udeležili nekaj dni prej. Potovanje so končali z vrnitvijo v glavno mesto.

Skoraj uro in pol dolge predstavitev potovanja se je udeležilo veliko starih in mladih, med njimi so bili tudi sošolci, znanci in sorodniki naših popotnikov. Pripovedovanje smo spremljali ob številnih dihalnem jemajočih fotografijah in uživali ob smešnih anekdotah popotnikov. Ob koncu so nastopajoči otroke vprašali še po pomenu besede Šrilanka in razkrili, da pomeni solzo. Potovanje je dokaz, da se z dobro organizacijo pride povsod, tako da je družina državo navdušeno priporočila vsem.

Besedilo in foto: Ema Nemec

Želimo vam prijetne božične in novoletne praznike. Naj bo leto 2026 zdravo, mirno, polno medsebojnega spoštovanja in osebnega zadovoljstva.

Turistično društvo Kanja Trzin,
predsednica Dunja Špendal
in člani upravnega odbora

Poklon umetnosti Simona Jugovica Finka

V avli Centra Ivana Hribarja je bila v sredo, 12. novembra, odprta spominska razstava pokojnega trzinkega akademskega slikarja, magistra umetnosti in pesnika Simona Jugovica Finka. Pobuda za razstavo je nastala na lanskoletnem odprtju spominske razstave v Galeriji Domžale. Z njegovo življenjsko sopotnico akademsko slikarko, magistro umetnosti Valentino Verč smo se dogovorili za predstavitev njegovih del v Trzinu.

Poleg Valentine, mame Mihaele, brata Blaža, prijatelja Mateja, krajanov Trzina, njegovih slušateljic, ki jih je poučeval risanje in slikanje, so se odprtja razstave udeležili številni Simonovi kolegi, prijatelji in ljubitelji likovne umetnosti. Uvodoma nas je pianist Marko Stajenko z glasbo popeljal med slike in spremljal Damjana Habeta, ki je bral Simonove pesmi.

Simon Jugovic Fink je bil slikar in pesnik, deloval pa je tudi kot ilustrator, animator in likovni pedagog. Rodil se je leta 1977 v Ljubljani, živel in delal je v Trzinu in Londonu, kjer se je konec leta 2022 njegova življenjska pot nenadoma prekinila. Leta 2004 je pri prof. Zmagu Jeraju in prof. Borutu Vogelniku diplomiral iz slikarstva na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, kjer je leta 2016 zaključil magistrski študij pri prof. Sergeju Kapusu in prof. Juriju Smoletu. Leta 2008 je zaključil program za pridobitev pedagoško-andragoške izobrazbe na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Bil je član Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov in Društva likovnih umetnikov severne Primorske. Svoja dela je predstavil na dvajsetih samostojnih razstavah in z njimi sodeloval na petdesetih skupinskih razstavah doma in v tujini.

Za svoja dela je prejel celo vrsto priznanj, med drugim prvo nagrado strokovne žirije v Galeriji Veronika v Kamniku, nagrado občine Škofja Loka in priznanje strokovne komisije za kvalitetno delo na slikarskem ekstemporu Dan Dušana Lipovca. Sodeloval je na Majskih salonih in pri številnih drugih likovnih in vizualnih projektih. Svojo serijo Erotika je predstavil v Galeriji Lek v Ljubljani, svoj obsežen avtorski opus pa na samostojni razstavi v Menačenkovi domačiji v Domžalah. Sodeloval je na Bienalu neodvisne ilustracije in razstavil svoja dela v Sokolskem domu v Škofji Loki. Eno svojih najpomembnejših del Klaviaturo je predstavil na slikarski razstavi z naslovom Podobe ljubezni v Kongresnem centru Brdo na Brdu pri Kranju. V okviru cikla razstav v tujini Okno k sosedu je imel odmevno razstavo Ekran v Galeriji BV v Celovcu. Sodeloval je na številnih dobrodelnih prireditvah, med drugim na Mednarodni likovni koloniji Umetniki za Karitas in dobrodelni dražbi umetniških del Čopič do sreče v Domžalah.

Pomembno in dragoceno je bilo umetnikovo pedagoško-andragoško delo, ki ga je opravljal v Trzinu. V Centru aktivnosti Trzin so potekale

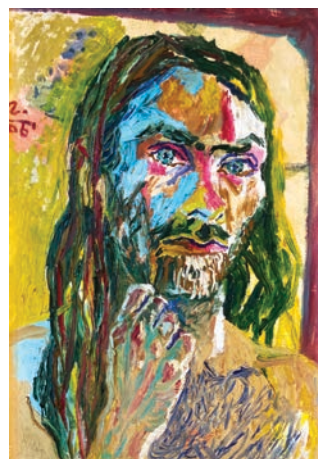
likovne delavnice, kjer je udeleženec vseh starosti poučeval risanja in slikanja. Kot mentor se je nekaj let udeleževal tradicionalnih likovnih delavnic na gradu Jablje. Sodeloval je s Kulturnim društvom Franc Kotar Trzin, predvsem pri oblikovanju scen. Vključil se je v uredništvo Odseva in za trzinsko glasilo narisal številne stripe in karikature.

Med letoma 2017 in 2022 je v Londonu ustvaril bogat opus digitalnih slik, ilustracij in animacij. Njegova ilustratorska in animatorska dela so objavljena v časopisih, revijah in na spletnih straneh uglednih britanskih medijev.

Simon Jugovic Fink je bil tudi pesnik. Izražal se je v sonetih ali prostih pesniških oblikah. S svojo poezijo je sodeloval v pesniški zbirki Jesenske besede, bil je član skupine Kvartet Trobentic, obsežen opus je objavil v samostojni pesniški zbirki Erotika in strah, pesmi je objavjal tudi na spletnih portalih. Svojo ustvarjalnost je izražal tudi znotraj glasbene skupine Kueperbusch junior kvartet, njihove koncerte/performance je spremljal s slikanjem v živo.

Katarina Rus Krušelj, umetnostna zgodovinarica in višja kustosinja iz Domžal, je opisala slikarsko pot Simona Jugovica Finka v vseh njegovih obdobjih. Na pričujoči razstavi je izpostavila risbe, ki zapisujejo čas, dogodek in srečanja z ljudmi. Zatem risbe, ki ga definirajo na sprehodih po gozdu in, kot je rekel Simon sam, ga gozd vedno na novo določa. Poudarek je dala njegovim avtoportretom, ki mu služijo kot umetniško sredstvo, s katerim rahločutno definira samega sebe. Pri kazu imaginarne krajine sledijo slike, v katerih so poleg aktov prikazana čustveno erotična raziskovanja odnosov med spoloma. Spremljala je njegovo umetniško profesionalno delovanje v Londonu in se navdušila nad digitalnimi slikami. Na koncu je povedala, da ga občuduje tudi kot pesnika, ki je znal s pesmimi in z besedami opisati svoj pogled na svet in svoje notranje svetove.

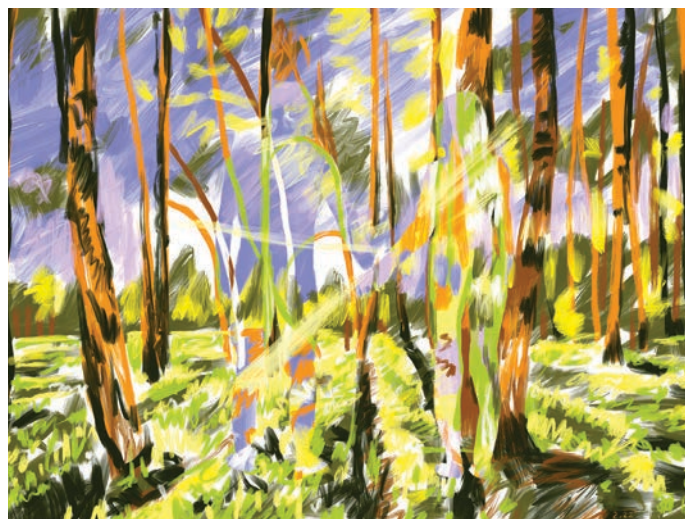
Spominska likovna razstava Simona Jugovica Finka sodi med take likovne dogodke, ki v ljudeh pustijo neizbrisno sled enkratnosti, izjemnosti in zlahtnosti. Iz bogate zapuščine Simonove ustvarjalnosti je njegova partnerka Valentina Verč, tudi sama akademska slikarka, za razstavo izbrala dela iz vseh razvojnih obdobji. Postavitev je obse-

Simon Jugovic Fink, Avtoportret, 2006, olje, les, 65 x 45 cm

Simon Jugovic Fink, Hands, 2021, digitalna slika, giclée tisk, arhivski papir, 60 x 80 cm

Simon Jugovic Fink, Love, 2022, digitalna slika, giclée tisk, arhivski papir, 50 x 70 cm

žen prikaz njegovega ustvarjalnega obdobja, v katerem je prepričljivo razprl svojo občutljivo notranjost. Zaradi tako premišljenega izbora deluje razstava izjemno pregledno in pušča obiskovalcu možnost za doživetje ponujene estetike.

Na posebnem panoju so se ob tem dogodku predstavili trzinski ljubiteljski slikarji, ki so pod Simonovim mentorstvom ustvarjali svoja prva dela. Z velikim spoštovanjem in hvaležnostjo se ga spominjajo kot

predanega mentorja, ki je znal v vsakemu izmed njih prebuditi ustvarjalnost, pogum in veselje do umetnosti. Ker njegovi mentoriranci veliko Simonovih del še niso videli, bodo njegova dela med njimi vedno dobrodošla in lepo sprejeta. Valentini Verč se iskreno zahvaljujemo za ves trud pri postavitvi te izjemne razstave.

Majda Šilar

Ustvarjalna adventna sobota

V soboto, 29. novembra, je v prostorih župnišča potekala delavnica izdelovanja adventnih venčkov, na katero so prišli starši z otroki. Namen srečanja je bil spodbuditi družine k skupnemu ustvarjanju in ohraniti tradicijo adventnega časa. Udeleženci so lahko ustvarjali v sproščenem in organiziranem okolju, primernem tako za odrasle kot za najmlajše.

Delavnico je vodila Majda Mušič, ki je predstavila osnovne korake izdelave venčka, razložila pomen posameznih elementov ter pomagala pri delu. Udeležencem je pokazala, kako pravilno oblikovati osnovo, izbrati primerno zelenje, razporediti dekoracijo in pritrditi sveče. S svojim znanjem je poskrbela, da je vsakdo dobil potrebne napotke in usmeritve, hkrati pa je omogočila dovolj prostora za lastne zamisli in ustvarjalne rešitve. Adventni venček številne družine vsako leto postavijo v svoj dom. Prižiganje sveč ob posameznih nedeljah spremlja

adventni čas, ki traja štiri tedne pred božičem.

Nazadnje so udeleženci svoje izdelke dokončali, preverili trdnost pritrjenih elementov in oblikovali končni videz venčka. Nastali so različni venčki – nekateri preprostejši, drugi bolj okrašeni, vendar je bilo vsem skupno to, da so bili izdelani ročno in ob prijetnem druženju. Delavnica je tako ponudila možnost učenja, sodelovanja in medsebojnega povezovanja.

V nedeljo so udeleženci venčke prinesli v cerkev in jih postavili k oltarju. Župnik Boštjan je pripravljene venčke blagoslovil, kar je tradicionalni del uvoda v advent.

Besedilo in foto: Natalija Nataša Frelih

Drage občanke, dragi občani!

**Želimo vam blagoslovljene, miru in topline polne božične praznike.
Naj bo praznovanje Dneva samostojnosti in enotnosti ponosno in
povezovalno, novo leto 2026 pa naj vam prinese obilo zdravja,
uspeha ter osebne sreče.**

OO SDS TRZIN

**SDS V KOALICIJI
Z VOLIVCI**

PRIDRUZI.SE NAŠI DRUŽINI

Ko mladostna nogometna pot dozori v kariero v futsalu

V lanskí sezoni je bil s 44 zadetki najboljši strellec moške futsal lige, z ekipo Siliko Vrhnika je postal državni prvak. O njem smo v Odsevu že pisali kot o mladem perspektivnem nogometašu, danes pa je jasno, da je bila preusmeritev v futsal prava odločitev. Zdi se, da je 22-letni Trzinec Jaka Rems, ki tudi letos ostaja na vrhu lestvice strelcev, rojen za dvoransko različico nogometa.

Jaka, si za nekaj vprašanj?

Seveda.

Lansko sezono si končal s sanjskim izkupičkom. Kakšni so osebni in klubski cilji za to sezono? Se lansko sploh da preseči?

Želim ponoviti lanski uspeh, visoko merimo tudi v pokalnem tekmovanju. Kot igralec bi rad napredoval v razumevanju igre in tehničnem znanju z žogo. Seveda so cilj tudi goli, vendar se s tem ne želim obremenjevati. Želim igrati svojo igro in v tem uživati.

Lahko bi rekli, da si imel leta 2019, ko smo o tebi že pisali, klasično pot nogometaša – začel si v šoli, nato si odšel v Nogometni klub Domžale, vpisal si se v športno gimnazijo, prestopil v Nogometni klub Bravo, ki je bil bližje šoli, dobil dobro ponudbo iz Radomelj ... Kdaj in zakaj se je v tvoji zgodbi pojavil futsal?

Ko sem prestopil iz mladinskega v članski nogomet, me je poklical predsednik in ustanovitelj futsal kluba Trzin Miran Bandur in me vprašal, ali bi lahko poleg nogometa prihajal tudi na futsal tekme. Ker sem imel nogometne tekme ob sobotah in sem imel ob nedeljah čas, sem privolil.

Bil si kapetan različnih nogometnih ekip, imaš bogate mednarodne nogometne izkušnje. Kateri pa so trije najpomembnejši dosežki v tvoji karieri v malem nogometu?

Udeležba na evropskem prvenstvu v malem nogometu 5 + 1 na umetni travi. Uspešno odigrane kvalifikacije na Švedskem in uvrstitev v glavni del futsal lige prvakov ter glavni del futsal lige prvakov, ki smo ga igrali na Kodeljevem v Ljubljani.

V preteklosti si zelo jasno govoril o želji po minutaži. Danes pa si eden glavnih v futsalu – kako se počutiš v vlogi igralca, od katerega se pričakuje rezultat?

Ta pritisk sprejemam kot nekakšno motivacijo, vseeno sem starejši in bolj izkušen, zato se bolje spopadam s takimi položaji. Seveda pa igram zato, da napredujem in uživam v igri.

V začetku 2026 bo tudi evropsko prvenstvo v futsalu, ena od gostiteljic bo Slovenija. Si na rezervnem seznamu reprezentantov. Kakšne so možnosti, da prideš v ekipo?

Načeloma sem igralec na čakanju. To pomeni, da če kateri od igralcev, ki je v ekipi, odpove svojo udeležbo, sem lahko vpoklican.

Koliko ur na dan treniraš, koliko dni na teden?

Odvisno od dneva, ampak načeloma imam jutranji trening v dvorani in nato še zvečer v klubu, to je približno tri ure dnevno. Na dan tekme ne treniram, tudi ob nedeljah sem prost, ker mora imeti telo vsaj en dan na teden čas za dobro regeneracijo. Aktiven sem torej šest dni v tednu.

Kako pa je videti tvoj običajni dan med sezono?

Zjutraj opravim trening v dvorani, osredotočam se na tehnično znanje z žogo. Nato grem na faks, študiram na Fakulteti za šport, kjer opravim vse obveznosti za tisti dan. Ko se vrnem domov, se učim in zvečer grem na trening na Vrhniko. Zvečer, ko pridem domov, se ob televiziji dobro raztegnem in 'povaljčkam', da si zmasiram mišice. Vedno pazim, da imam dovolj obrokov in pa 'power nap' po kosilu.

Se še vedno odpoveduješ hamburgerjem? 😊

V mladosti sem imel premalo zalog železa v krvi, zato sem veliko raziskoval o prehrani na splošno. Menim, da imam danes veliko več znanja in to znanje tudi dnevno uporabljam. Vseeno pa se ne omejujem preveč in si občasno na prosto nedeljo privoščim tudi burger ali pico.

Že pred šestimi leti si veliko govoril o disciplini in odrekanju. Kako je tvoja disciplina videti danes – je strožja, bolj premišljena, kaj drugega?

Menim, da je najtežji del športne kariere disciplina: vsako jutro zgodaj vstati in izvesti trening, tudi ko si to najmanj želiš. Iti ven teč, ko je mraz, dež ali sneg, in se upreti skušnjavam ponočevanja ali pitja alkohola in tako nadaljevati iz dneva v dan.

Kaj pa bi danes svetoval deset let mlajšemu Jaki?

Verjetno to, da naj se ne vznemirja po nepotrebnem za male stvari. Naj ne obupa in vztraja tako v športu kot na drugih življenjskih področjih, saj vse, za kar delaš in se trudiš, sčasoma le dosežeš. Iz vsakega položaja je treba potegniti nekaj pozitivnega, se iz nje nekaj naučiti tako na igrišču kot v šoli ali vsakdanjem življenju. Seveda bi mu tudi rekel, naj se trdno drži nogometa. Menim, da daje nadvse pomembno disciplino za življenje ter je zdrav in kakovosten način preživljanja prostega časa.

Še tri o Trzinu. Kaj ti je najbolj všeč?

Da je vse, kar potrebujem, zelo blizu – od šole in trgovine do dvorane in kolegov. Všeč mi je, da imam blizu naravo in Ljubljano ter da občina v veliki meri podpira šport tako s športnimi tekmovanji kot tudi z novo športno večnamensko dvorano.

Najljubši dogodek, prireditev

Zimski turnir v futsalu v novi dvorani.

Kaj bi najprej spremenil, če bi imel čarobno palčko?

Mislim, da ni treba kaj veliko spreminjati.

Na koncu ne morem mimo še enega vprašanja: Kaj bi ti pa morali ponuditi, da bi prestopil v FK Trzin? 😊

Seveda v prihodnosti ne izključujem te možnosti, ampak zdaj se osredotočam na letošnje prvenstvo z vrhniško ekipov upanju, da ponovimo lansko sezono in se spet uvrstimo v futsal ligo prvakov.

Jaka, hvala in uspešno nadaljevanje kariere ti želim.

Hvala.

Tjaša Toni Skubic,
foto: osebni arhiv

Čarobni sejem v Osnovni šoli Trzin

Čarobni december v Trzinu se je začel prav na Osnovni šoli Trzin, saj smo sezono praznovanj odprli z dobrodelnim božično-novoletnim sejemom, ki smo ga izvedli v četrtek, 27. novembra. Šolo smo odeli v božične in novoletne okraske, po stenah so se vrtinčile snežinke, z oken so se smejali snežaki, garderobo starejših učencev pa je krasila majcena snežna vasica.

Učenci so ponovno preslegli pričakovanja s svojo domišljijo in kreativnostjo. Različni ročni izdelki, piškoti, vafliji in vroča čokolada so napolnili duše obiskovalcev s prazničnim veseljem, v kuhinji pa so poskrbeli tudi za lačne želodčke. Odzivi so bili pozitivni, učenci so se v najlepši luči pokazali svojim staršem.

Tudi učenci so nam zaupali svoje mnenje. Navdušeni so bili nad poslikavo obraza, kokicami in pisano ponudbo na stojnicah. Veseli so bili druženja s sošolci in srečanja s starejšimi učenci. Z navdušenjem so se prelevili v prodajalce in na stojnicah ponujali svoje izdelke, mnogi pa so stopili tudi na drugo stran in si kaj kupili. Ker delo zlakotni, so se posladkali s palačinkami, pecivom in vročo čokolado. Nekateri so

se tudi fotografirali z Božičkom in če bi mu lahko še prišepnili kakšno željo, si v 2. B želijo veliko plastelina in gline. Zdaj, ko je bazar mimo, učenci že pridno zbirajo ideje za naslednje leto, saj domišljija nima meja.

Zbrali smo kar 5.800 evrov, ki bodo šli v šolski sklad in pomagali pri zagotavljanju najboljših pogojev za učence. Hvala vsem, ki ste si vzeli čas, nas obiskali in prispevali k lepši prihodnosti naše šole.

Ana Žajdela, foto: Špela Šivic in Jana Klopčič

Uspešen vrtčevski božično-novoletni bazar

Prvi teden decembra je enota Žabica vrtca Trzin že drugo leto zapored gostil božično-novoletni bazar. Vzgojiteljice so že sredi novembra z otroki pričele z izdelovanjem najrazličnejših ročno izdelanih umetnin, ki so jih na dan bazarja ponudile obiskovalcem. Praznično okrašen vrtec je bil prepojen z dobro voljo, nasmeški in čarobnostjo.

Otroci so na ustvarjalnih delavnicah izdelali naglavne obročke in jih praznično okrasili, barvali so jelenčke in škratke, na drugi delavnici pa so Božičku in Dedku mrazu z barvanjem in pisanjem sporočili svoje skrite želje. Da pa obiskovalci niso ostali žejni in lačni, so se lahko okrepčali na stojnicah s palačinkami, krofi, pico, sladicami, kokicami, kavo, čajem in kakavom.

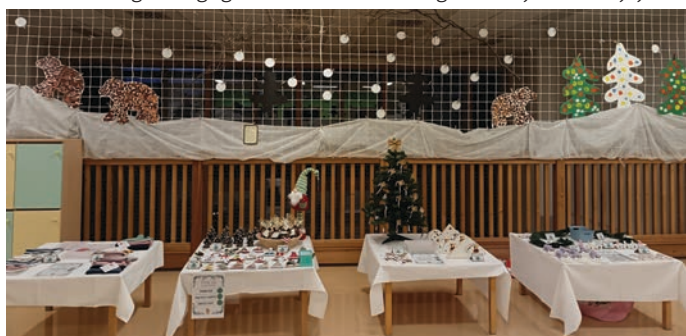
K izpeljavi letošnjega bazarja so na pomoč z donacijami priskočili tudi starši. Iskreno se jim zahvaljujemo za podporo in sodelovanje pri izvedbi našega drugega božično-novoletnega bazarja. Zahvaljujemo

se gospe Tomažin iz tiskarne Print point, gospe Janežič iz podjetja Bonsai, podjetju Pečjak, gospodu Lampiču iz podjetja E.Leclerc, gospe Bukovec iz podjetja Don-don, gospe Isajlovič iz ustvarjalnice Mini Bear, gospe Zaveršnik iz podjetja Zintra ter gospe Vrbec za čudovite slaščice, hvala tudi gospe Mušič Cali, ki je sodelovala na stojnici s hrano.

Prav tako se zahvaljujemo vsem obiskovalcem; staršem in vsem ostalim, ki so se udeležili dogodka. Z njihovo pomočjo smo uspeli ustvariti prijetno razpoloženje ter zbrati finančna sredstva v vrednosti 1429,51 evrov, ki bodo v celoti namenjena vrtčevskemu šolskemu skladu. Izkupiček preteklih dogodkov v organizaciji vrtca (Žabčkov dan, lanski božično-novoletni bazar...), je bil porabljen za pomoč otrokom iz socialno šibkejših družin in za izdelavo Čarobne (senzorne) sobe v enoti Žabica. Sobo vsak dan obiskujejo otroci iz vseh starostnih skupin, ki v njej najdejo svoj koticček za sprostitev in dobro počutje. Pozitivni odzivi staršev in otrok na dogodke, kot je božično-novoletni bazar, nas navdihujejo za naše dobro delo tudi v prihodnje.

Irena Agata Poljanšek, foto: Mirjana Flajšaker

S knjigo v božično-novoletni čas

David M. Barnett: Mala božična knjižnica

Knjižnica je za marsikoga prostor, kamor se lahko zateče po uteho, ko življenje postane pretežko, kjer lahko še okrepi svojo radost, kjer se poleže tudi najhujša jeza, ki nas morda od časa do časa prevzame. Knjižnica namreč odpira vrata v številne svetove, ki nas razveselijo, pomirijo, zadostijo našim željam, uresničijo sanje in še kaj. Prav to knjižni hram kulture pomeni tudi likom v tem delu, predvsem očetu glavne junakinje, saj le z branjem lahko ubeži žalosti, ki jo po ženini smrti nosi v srcu. Ko pa je obstoj ljubke domače potujoče knjižnice ogrožen, so ogroženi tudi blaginja, notranji mir in predvsem pravo življenjsko ravnanje vseh strastnih bralcev.

petindvajset poletij? Prav s tem vprašanjem se v delu nemškega novinarja in medijskega direktorja spopadeta moška, ki si ne bi mogla biti bolj različna. Prvi je namreč tipičen primerek sodobnega moškega, osredotočenega le na kariero, medtem ko je drugi njegovo popolno nasprotje – umirjen, živi v sožitju z naravo, ohranja zdravo ravnanje med delom in sprostitvijo. Ko se deloholik vnovič umakne na podeželje, kamor se vsake toliko vrača po zagon in energijo, naključje poskrbi, da spozna umirjenega kmeta, ki mu postavi prav izhodiščno vprašanje – kaj ko bi te čakalo le še petindvajset poletij? V pogovoru nam moška približata vrednote, ki v življenju največ štejejo; načela, ki naj bi edina veljala kot prava; stvari, ki bi morale v našem življenju imeti največjo vrednost.

Stephan Schäfer: 25 zadnjih poletij

Kaj ko bi bili nenadoma postavljeni pred dejstvo, da vas čaka le še

Zdenka Kopač, vodja Krajevne knjižnice Tineta Orla Trzin

Umska vadba za krepitev možganov

V zadnjem času je izraz umovadba dokaj pogost. Zasledimo ga v objavah na družbenih omrežjih in v dnevnem časopisu, povečuje se tudi število strokovnih prispevkov o pozitivnih učinkih umske vadbe na kognitivne zmožnosti. In to, da so zdaj delavnice umovadbe na voljo tudi v Trzinu, je krasna novica.

Vsak torek od 11. do 13. ure se lahko oglasite v Krajevni knjižnici Tineta Orla Trzin, kjer se pod usposobljenim mentorstvom Urše in Andreja lahko lotite različnih miselnih ugank, pridobite napotke, kako svoje umske veščine lahko krepite tudi doma. Že to, da se za trenutek odpoveste lagodnosti, namreč lahko zelo spremeni oziroma okrepi vaše umske zmožnosti. Delavnice se lahko udeležite enkrat ali pa jo obiskujete vsak dan – ritem umske telovadbe prilagodite sebi, svoji želji in potrebam.

»Zanimivo, kako se je umovadba v zadnjih letih razširila,« pove Tanja M., upokojena psihologinja, ki se je različnih delavnic umovadbe udeležila že večkrat. »Že po naravi sem radovedna, od nekdaj sem rada raziskovala in preizkušala nove stvari, predvsem pa od malih nog gojim strast do reševanja oziroma razvozlavljanja ugank. Vedela sem, da tudi v pokoju ne bom mirovala, ne telesno in še manj umsko, zato sem iskala razgibane načine, da bi svoje možgane vsakodnevno zaposlovala v enakih meri kot prej, ko sem bila še zaposlena.« V umovadbi je našla dodatne izzive, saj se je poleg ugank, sudokuja in križank lotila tudi novih podvigov, denimo igranja šaha in sestavljanj.

Verjetno ob tem marsikdo pomisli, da to lahko počnemo vsi – lahko rešujemo križanke, lahko se lotimo miselnih oreh, šah pa tako ali tako vsak dan lahko igramo s sinom in vnuki. Prav v tem je čar umovadbe: ni treba imeti posebne izobrazbe ali predhodnega znanja. Namen je, da se krepijo že obstoječe kognitivne zmožnosti in da te ne zakrni. Umovadba v resnici zajema vse nerutinske dejavnosti, ki blagodejno vplivajo na naše miselne procese, najsi gre za klasične križanke ali pa za usvajanje novih znanj z igranjem iger, kot sta šah in go.

Res je, da umsko telovadbo najpogosteje povezujemo s starejšo generacijo. Možganski fitnes namreč pomaga pri upočasnjevanju kognitivnega upada, navadno povezanega s številnimi boleznimi, ki prizadenejo predvsem starejšo generacijo. Poleg upočasnjevanja procesa staranja umska vadba prinaša številne druge koristi, denimo izboljšuje umske sposobnosti posameznika in tako krepi njegovo vitalnost.

»Živim v bližini, slišal sem, da je od novembra umovadba na voljo tudi v trzinski knjižnici. Tja sicer ne zahajam pogosto, ker imam toliko

drugih dejavnosti, a ker sam umovadbo izvajam doma (obožujem sudoku), bi me poglobitev teh veščin vsekakor zanimala – mislim, da je čas, da svoje obiske knjižnice vključim v svoj tedenski urnik,« v smehu pove drugi sogovornik, Lovro K., upokojeni predavatelj naravoslovnih ved.

Kaj torej pričakovati? Vsak torek se lahko v tistih dveh urah, ko sta vam izkušena Andrej in Urša na voljo, podučite o tem, kaj umovadba je, kako bi vam osebno lahko koristila na dnevni ravni, katere naloge bi bile za vas najprimernejše – ljudje smo si namreč različni, vsakdo ima svoje tako osebno kot poklicno ozadje, imamo različna zanimanja, prav zato pa je umski fitnes tako čudovit. Ponuja namreč obsežen nabor umskih vaj, s katerimi lahko na nam najljubši oziroma najbližji način krepimo svoje kognitivne zmožnosti.

Na delavnico, ki v trzinski knjižnici od začetka novembra poteka vsak torek, ste vabljeni vsi, ki bi vas takšna umska vadba zanimala. Vabljeni tudi mlajši, ki želite že zdaj poskrbeti, da bodo vaši možgani tudi pozneje v življenju nemoteno delovali. Zaželena je predhodna najava, in sicer na telefonski številki 01/564 42 90, da se zagotovi ustrezno število mest. Slednja so omejena, zanimanje pa je veliko.

Besedilo in foto: Barbara Kopač

Jesen ni zaustavila zagona planincev

Trzinski planinci so tudi ob koncu glavne letne planinske sezone pridno obiskovali vrhove, saj se je zima z debelejšo snežno odejo v gorah obotavljala.

Med organiziranimi izleti moramo še zlasti omeniti izlet na Poludnik v Avstriji. To je zanimiv vrh v Karnijskih Alpah na meji med Italijo in Avstrijo. Člani Planinskega društva Onger Trzin so se zanj odločili, ker je zelo razgleden, predvsem pa na njem raste zelo veliko macesnov. Z dvema najetima kombijema so se namreč na izlet odpeljali prav v času, ko so macesni začeli dobivati jesensko zlato barvo. Pod vrhom Poludnika so tri planine s slikovitimi pastirskimi kočicami. Živine v času izleta na planinah ni bilo več, a je bil sprehod med poletnimi pastirskimi bivališči nepozaben, lahko pa so se planinci tudi podprli v gostišču na eni od planin, ki je bilo še odprto.

Drugi zanimivi izlet, ki ga moramo tudi omeniti, pa je bil izlet na Kofce. Organizatorji izleta so sicer napovedali, da gredo le na Kofce na znamenite štruklje, ker pa so se med izletom odločili, da se z avtomobili odpeljejo višje, že v bližino koče na Kofcah, so bili udeleženci izleta, ko so prišli do gostišča, še toliko pri močeh, da so se odločili, da gredo še naprej na vrh Kofce gore. Tistega dne se je zaradi toplotnega obrata po dolinah zadrževala gosta megla, udeleženci izleta pa so od drugih planincev izvedeli, da se vrh Velikega vrha kopa v soncu, zato so krenili kar proti Velikemu vrhu. Res so se kmalu prebili iz megle in

lahko so se nastavljali toplemu sončku in razgledovali nad morjem megle po nižinah. Seveda jim štruklji v planinskem domu niso ušli.

Tudi markacisti trzinskega planinskega društva so ob koncu poletne sezone izvedli več markacijskih akcij, odsek za športno plezanje pa s plezalskimi veščinami vsak teden prizadevno seznanja kar štiri skupine mladih plezalcev. Pred kratkim so inštruktorji krožka na plezalni steni v telovadnici zamenjali 60 novih oprimkov, v kratkem jih bodo še 30, tako da bo plezanje v plezalni steni obogateno z vrsto novih izzivov.

Skirca se vrača domov!

Največje mednarodno strelsko tekmovanje v Sloveniji se po letih gostovanja v Mengšu vrača v domači kraj. Leta 2018 smo se s težkim srcem preselili v teniško dvorano mengeške Harmonije in tam ob izjemnih razmerah razvili tekmovanje na najvišji stopnji, s priznanjem vseh nastopajočih tekmovalcev. Letos začnemo novo poglavje tega tekmovanja v domačem okolju, zato vas vabimo v novo trzinsko dvorano na ogled tekmovanja **od 9. januarja 2026 do 11. januarja 2026**, na katerem bomo gostili približno 350 tekmovalcev iz Slovenije in tujine. V novi dvorani bomo postavili kar 58 strelnih mest za kvalifikacije in v telovadnici osnovne šole dodatnih deset. Tam bodo v soboto in nedeljo potekali finali. Vstop v dvorano bo za gledalce brezplačen, zato vabimo vse, da si ogledate ta izjemni dogodek.

TRZIN WALTHER CUP & SKIRCA OPEN

Potopisna predavanja v polnem zamahu

Zdaj ko so se začeli daljši jesenski in zimski večeri, je društvo spet začelo prirejati redna mesečna potopisna predavanja v domu DZRI. Letos so pripravo predavanj, ki so v vsak zadnji četrtek v mesecu, zaupali Nataši Pavšek. Ta je že pridobila predavatelje, ki bodo vsem, ki jih zanima raziskovanje tujih dežel, vse do konca aprila predstavljali svoja potepanja po svetu. V oktobru je čarobne gore Omana in Jordanije že predstavil Miha Peternel, v novembru pa je Jure Smole obiskovalce predavanja popeljal med zanimivosti Uzbekistana. V času, ko je številka Odseva, ki jo držite v rokah nastajala v tiskarni, so planinci v okviru festivala Brati gore gostili znanega alpinista in turističnega delavca Janka Humarja, ki je predstavil svoj planinsko-pohodniški vodnik Julijana, zakonca Pepelnjak pa naj bi predstavila svoje počitnice na Azorskih otokih. O tem bomo poročali v naslednji številki, omeniti pa moramo tudi, da je planinsko društvo v sodelovanju s Knjižnico Tineta Orla, kot smo že poročali, v oktobru pripravilo predstavitev knjige Mira Štebeta Preizkušnje.

V društvu so že pripravili tudi programe društvenih akcij za prihodnje leto. Svojim članom jih bodo predstavili z zgibanko, svoje privržence pa bodo letos obdarovali tudi s stenskim koledarji za novo leto.

Besedilo in foto: Miro Štebe

Planinsko društvo Onger Trzin želi vsem občanom, še zlasti pa ljubiteljem narave in gora, srečno, zdravo in nepozabno leto 2026!

Vsem varen korak in SREČNO!

Državno prvenstvo v namiznem nogometu

Organizatorji in udeleženci so bili navdušeni nad našo športno dvorano.

V športni dvorani Trzin je zadnji konec tedna v novembru potekalo 19. državno prvenstvo v namiznem nogometu, ki ga je organizirala Zveza namiznega nogometa Slovenije (ZNNS). V napetih dvobojih se je za naslov državnega prvaka v 13 disciplinah pomerilo 48 tekmovalcev iz vse Slovenije.

Državno prvenstvo je zaradi obsežnega programa potekalo dva dneva. V soboto so med 11. in 2. uro zjutraj tekmovali igralci v 12 disciplinah lige A in B: posameznice, mladinci do 19 let, starejši od 50 let ter dvojice in mešane dvojice. Pomerili so se tudi v najhitrejšem strelu. Igrali so na devetih uradnih mizah namiznega nogometa po tako imenovanem švicarskem sistemu, ki tekmovalce razporeja glede na njihovo uspešnost. To pomeni, da se za najvišja mesta borijo tisti, ki v večini tekem zmagujejo, medtem ko se za nižja mesta merijo tekmovalci z manj zmagami. Kvalifikacijam so tako sledili izločilni boji vse do končnega obračuna.

Po končanih finalnih nastopih je predsednik ZNNS Tadej Breznik s sodelavci najboljšim igralcem podelil odličja. Eden najuspešnejših tekmovalcev je bil perspektivni petnajstletni Marcel Petek iz Lenarta v Slovenskih goricah, ki je osvojil kar tri pokale: postal je državni mladinski prvak ter zmagal v kategorijah mladinske in mešane dvojice. Najpoudarimo še to, da so vsa odličja v moških parih prvič v zgodovini dosegli člani enega kluba (DNN Foos Kru s Trojan).

V nedeljo je potekalo tekmovalstvo najmočnejše kategorije – moški posamično. Napeti dvoboji med najboljšimi slovenskimi igralci namiznega nogometa so trajali kar pet ur. V finalu sta se pomerila prvak Leon Kogelnik in podprvak Matevž Jeras, ki je v napeti končnici zaslužen zmagal. Organizatorji pa so podelili tudi odličje za najhitrejši strel. S strelom 50,89 km/h ga je osvojil Ivan Stepišnik. Seznam najboljših je objavljen na FB-straneh ZNNS.

»Letošnje državno prvenstvo smo uspešno izpeljali na visoki organizacijski ravni. Celotno tekmovalstvo je namreč potekalo preko računalniškega sistema. Bilo pa je tudi precej naporno, saj smo večino disciplin odigrali v soboto. Dobili smo nove državne prvake v 13 disciplinah, kar je največ v zgodovini turnirja. Veseli nas, da se je tekmovalstva letos udeležilo kar 12 naših najmlajših članov, prišlo pa je tudi

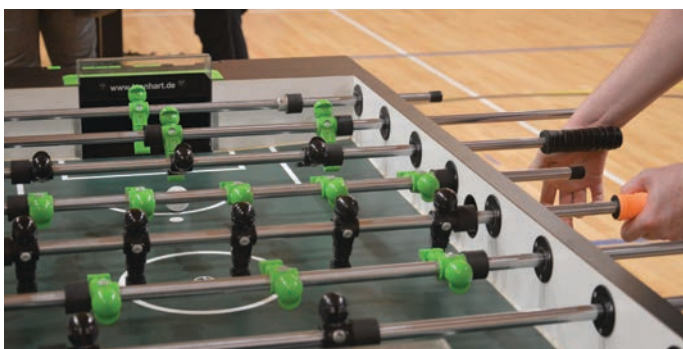
Predstavniki Fundacije za šport Branko Zorman in predstavniki Olimpijskega komiteja Zoran Kačičnik, na sliki ob Tadeju Brezniku, predsedniku ZNNS.

šest seniorjev. Vsi so odigrali po svojih najboljših močeh. Ob tej priliki bi se rad zahvalil Občini Trzin, da nam je omogočila igranje v vaši lepi in prostorni športni dvorani. Za spodbudne besede se zahvaljujem tudi obema gostoma, predsedniku Fundacije za šport in predstavniku Olimpijskega komiteja. Zahvaljujem pa se tudi vaši novinarki za njeno zanimanje za naš šport. Tega nismo deležni od drugih novinarjev,« je ob koncu povedal Breznik. Poleg tega je posebej za Odsev s sodelavci predstavil namizni nogomet in njegovo zgodovino.

Namizni nogomet je taktična dinamična igra, ki se igra na posebni mizi z osmimi palicami, na katerih so figurice. Igralec upravlja štiri palice: vratarja, obrambo, veziste in napadalce. Igra se začne na sredini, žoga pa se s hitrimi in natančnimi gibi palic premika po igrišču. Običajno se igrajo trije seti do petega gola, pri čemer mora imeti zmagovalec dva zadetka več. Če razlike ni, se igra nadaljuje, dokler se je ne doseže. Pri vrhunskih igralcih lahko dvoboj traja tudi polduro. Namizni nogomet je igra, v kateri so odločilne predvsem izkušnje in hitre prilagoditve, pa tudi refleksi, natančnost in usklajenost med partnerjema v dvojicah. Za namizni nogomet veljajo pravila krovne mednarodne zveze. Med pomembnejšimi sta prepoved vrtenja ročk za več kot 360 stopinj in kakršno koli premikanje ali dvigovanje mize. Uradne tekme se vedno igrajo na enih od petih priznanih miz. Med njimi ni italijanske mize FABI, na kateri igrajo predvsem starejši igralci v nekaterih slovenskih lokalnih.

Edini prostor v Sloveniji, kjer lahko vidite in preizkusite vseh pet uradno priznanih miz (na vsaki se drugače igra), je Trening center namiznega nogometa Trojan, ki ga vodi David Potrbin. Sicer pa je igra nastala na začetku 20. stoletja, ko so v kavarnah igrali na prvih lesenih mizah s figurami. Po drugi svetovni vojni je igra postajala vse bolj priljubljena, sredi 20. stoletja pa so se začela prva tekmovalstva. Danes deluje namizni nogomet pod okriljem Mednarodne zveze namiznega tenisa (International Table Soccer Federation – ITSF). V Sloveniji se je uveljavil v 90. letih prejšnjega stoletja, pomemben korak naprej pa je bila leta 2007 ustanovljena Zveza namiznega nogometa Slovenije. Več na spletnih straneh namiznogomet.si.

Besedilo in foto: Tanja Jankovič

Koncentracija in priprava strela na gol nasprotnika

Začetek vsake tekme spremlja vprašanje: »Smo pripravljeni?«

Praznični december

Novembrske dejavnosti smo v Prostovoljnem gasilskem društvu Trzin prilagodili prihajajoči zimi in prazničnemu zadnjemu mesecu v letu. Na strehi Doma zaščite in reševanja smo postavili smreko in okraske in tako skupaj z Občino Trzin že tradicionalno pripravili prižig lučk. Za to smo izkoristili zadnjo nedeljo v novembru in ob ognjemetu skupaj z občani slovesno zakorakali v praznični mesec.

Vsem občanom se zahvaljujemo za obisk, prijazne besede in druženje, predvsem pa smo veseli in ponosni, da podpirate naše prostovoljno delo in nam omogočate, da se lahko hitro odzovemo, kadar je treba. Hvala za vse prispevke, ki ste nam jih namenili ob obisku naših stojnic.

Pred koncem leta pa pogledjmo še naše redno delo. Kot vedno tudi tokrat poročamo o izobraževalnih dejavnostih in delu mladinske komisije in informiramo o intervencijah. Izvedli smo redne operativne vaje

tako z operativci kot s skupino RVG in sodelovali na vaji v Ihanu. Delo mladinske komisije poteka po ustaljenih tirnicah, mladina lepo napreduje pri usvajanju gasilskih veščin. Kronološki pregled intervencij pa kaže, da tudi v preteklem mesecu ni šlo brez posredovanj: 2. novembra smo posredovali pri reanimaciji, 5. novembra gasili dim v pisarni v obrtno-industrijski coni, 17. novembra pa smo posredovali pri prometni nesreči v križišču pri obrtno-industrijski coni.

Vsem bralcem Odseva in občanom se ob koncu leta še enkrat zahvaljujemo za vso podporo.

Z gasilskim pozdravom »NA POMOČ«

Andrej in Ema Nemec,
foto: arhiv PGD Trzin

Tradicionalni prižig prazničnih lučk

Na zadnjo novembrsko nedeljo, 30. novembra, smo se zbrali pred Domom zaščite in reševanja, kjer so gasilci v sodelovanju z Občino Trzin pripravili tradicionalni prižig prazničnih lučk. Prireditev je potekala na prostem, v ozadju pa je ves čas igrala prijetna božična glasba.

Gasilci so obiskovalcem ponudili manjšo pogostitev. Spekli so svež šmorn in pripravili topel čaj za otroke, odraslim pa postregli kuhano vino. Ko je napočil čas prižiga, so se praznične lučke prižgale in osvetlile prostor pred domom. Prireditev se je sklenila s

kratkim ognjemetom, ki je za trenutek razsvetlil nebo in simbolično začel praznični čas v Trzinu.

Besedilo in foto: Natalija Nataša Freljeh

Pojasnilo uredništva

Pristojne pri Prostovoljnem gasilskem društvu Trzin smo prosili za pojasnilo glede dovoljenosti ognjemeta pred 26. decembrom. Borut Kump iz PGD Trzin je pojasnil, da je ognjemet, ki so ga pripravili na polju za Domom zaščite in reševanja, dovoljen, saj ne gre za strnjeno naselje, prav tako so upoštevali omejitve, da ognjemet ne sme biti po 22. uri. Zakonodaja namreč določa, da je prodaja in uporaba pirotehničnih izdelkov dovoljena vse leto, razen izdelkov, katerih glavni učinek je pok. Ti so podvrženi strožjemu režimu, tako pri prodaji kot pri uporabi, in sicer je prodaja dovoljena le v času od 19. 12. do 31. 12., uporaba pa na čas od 26. 12. do 1. 1. Občane pozivamo, da se odrečejo metanju petard, ki so z glasnim pokanjem ne le nadležne in neprijetne, pač pa so zelo škodljive tudi za hišne ljubljence, divje živali in še posebno ptice.

TB

Veronika svetuje

Podedovane družinske travme – mostovi, ki nas (ra)združujejo

Ste že doživeli, da vam je bilo nekaj v življenju izredno prijetno in domače, pa se nikakor niste mogli spomniti, od kod vam je vse to poznano? Enako se lahko dogodi tudi z neprijetnimi dogodki in občutki v nas. Tudi ti se lahko pojavijo ob dogodkih ali okoliščinah, ki so za druge ljudi nekaj čisto običajnega, za nas pa najhujša nočna mora.

Tako se je dogajalo tudi Žigi. Vsakič ko je šel čez most, je v sebi začutil tesnobo. Neprijeten strah ga je začel spreletavati, kaj če se tla, po katerih hodi, nenadoma razblinijo. Ko je poskušal racionalno odkriti, od kod bi lahko njegov strah izviral, ni znal najti primerne razlage, dokler ni nanesla priložnost, da se je ob prazniku zbrala vsa družina. Mama je bila prešerno razpoložena in začela je pripovedovati zgodbe iz svoje mladosti. Med drugim je povedala tudi pripetljaj svoje babice, kako je kot otrok prečkala most, ki se je med poplavam delno zrušil.

Vsak dan je šla čezenj v šolo in tako je bilo tudi tisto zimsko jutro. Nenadoma se je pod njenimi nogami zaslišal glasen pok in zmanjkalo ji je tal pod nogo. Padla je v ledeno mrzlo deročo reko in ta jo je naplavila na obrežje dobrih sto metrov nižje. Babica je preživela, a je vse življenje živel z močnim strahom pred globino, vodo in mostovi, o čemer ni hotela z nikomer govoriti. Žigov dedek (prababičin sin) se mostov ni izogibal, vendar je ob vodi vedno postal napet in previden.

Enako kot Žigovim prednikom se je zaradi izkušnje, ki jo je imela prababica, strah pred vodo 'vpisal' tudi v njegovo telo. Na vsakem koraku ga je spremljal, čeprav ni imel racionalne razlage zanj. Videl se je v načinu drže njegovega telesa, ko je hodil ob vodi, in predvsem v njegovem notranjem doživljanju (strahu, tesnobi), ko je prišel v stik z mostovi, ki so vodili čez vodo.

Vsak od nas ima nekatere lastnosti, ki nadvladajo naša občutja in nas vodijo do neracionalnih dejanj ali odločitev v življenju. Ker se je o vseh teh stvareh veliko lažje seznaniti od svojih staršev kot pa si samo domišljati, kaj vse bi lahko bilo, si med prazniki vzemimo čas za pogovor tudi o globljih temah. O preteklih dogodkih, ki so zaznamovali naše starše in stare starše, saj nam bosta tako lahko marsikatero lastno dejanje in občutenje veliko bolj razumljiva. Lahko da bo prav zaradi tega razumevanja odpadel tudi marsikateri strah, saj bomo razumeli, da so sedanje okoliščine povsem drugačne od tistih, v katerih se je tesnoba začela, in jo bomo z razumevanjem lažje odpravili.

Lepe praznike vam želim in naj vam pomagajo priti bliže samim sebi!

Veronika Lovšin, mentorica za psihosomatske procese,
foto: Freepik

Naravna osvoboditev od vraščenih dlačic in draženja

Lasersko odstranjevanje dlačic je danes ena najnežnejših in hkrati najučinkovitejših metod za trajnejše zmanjšanje poraščenosti. Poleg estetskih razlogov prinaša občutno olajšanje pri težavah, kot so vraščene dlačice, ponavljajoča se vnetja in občutljiva koža po britju ali depilaciji. Veliko ljudi se za lasersko odstranjevanje odloči tudi zaradi neprijetnosti pri ukvarjanju s športom in potenju, saj manj dlačic pomeni manj trenja, manj draženja in boljšo higieno, kar presenetljivo olajša aktivno življenje.

Laserski postopek je preprost, a izjemno natančen: svetlobna energija, ki jo absorbira melanin v dlačici, doseže lasni mešiček, ga segreje

in postopoma oslabi. Pri tem sodobni diodni laser, kakršnega sme upravljati le usposobljeno osebje pri strokovno izvedenih tretmajih, deluje selektivno – zadene samo dlačico, koža pa ostane popolnoma nepoškodovana. Ko je mešiček dovolj oslavljen, dlačica preneha rasti ali raste veliko počasneje in redkeje. Postopek je primeren za najrazličnejše predele telesa – od pod pazduh in bikinija do nog, rok in obraza. Koža ga navadno zelo dobro prenaša.

Ker dlačice rastejo v ciklih, je za optimalne rezultate potrebnih več tretmajev, običajno v razmiku nekaj tednov. Tako se poraščenost postopoma, a zelo opazno zmanjšuje. Ob zmanjšanju števila in moči dlačic laser učinkovito odpravi tudi vraščanje, ki številnim povzroča rdečico, bolečino in včasih celo brazgotinjenje. Ko se dlačice ne vraščajo več, se umirijo tudi pigmentacije in občutljivost, koža pa je enakomernejšega in mehkejšega videza. Ker je po tretmajih priporočljivo izogibanje soncu, je jesen ali zima najboljši čas za začetek postopka. Do poletja je koža že lepo obnovljena, dlačic pa je občutno manj, kar prinaša več samozavesti in manj skrbi v toplih mesecih.

Lasersko odstranjevanje dlačic tako ni le tehnološki postopek, temveč korak k bolj mirni koži, manjšemu draženju in udobnejšemu vsakdanu. Gladkost, ki traja, ponuja občutek lahkotnosti – in mnogim tudi sproščenost, ki jo iščejo v svoji negovalni rutini.

Besedilo in foto: Karmen Šumiga Deniša,
Jungle wellness & beauty Trzin

Ko zmagajo pogum, domišljija in pamet

Pošastozavri in jabolko spora je bila prva predstava letošnje sezone otroškega gledališkega abonmaja v organizaciji Kulturnoumetniškega društva Franc Kotar Trzin. Otroci in njihovi starši so do zadnjega kotička napolnili dvorano in z navdušenjem spremljali zabavno lutkovno dogodivščino.

Mesojedi dinozaver Ceratozaver si želi biti strašen, Alozaver pa s svojimi velikanskimi zobmi še bolj grozljiv. In strašansko grozovit hoče biti tudi komaj izvaljeni Tiranozaver. Njihova strašnost pa ogroža rastlinojede dinozavre, ki s pomočjo občinstva iščejo način, kako pregnati napadalce. Otroci v dvorani so kar tekmovali z domiselnimi idejami: mesojede dinozavre bi lahko odgnali s kovanci, karticami oziroma 'dinarčki'. Pomagali bi si lahko z ribami, mrežo, kletko, čokolado in celo sušilnikom za lase, s katerim bi jih odpihnili.

Odločili so se, da bodo najprej poskusili z ribo in jabolkom, a prav zaradi slednjega se mesojedi dinozavri zapletejo v prepir. Izkaže se, da se tudi najstrašnejša bitja lahko ujamejo v lastno pomembnost, tako da nazadnje s premetenostjo in sodelovanjem zmagajo rastlinojedi dinozavri. Predstava v izvedbi Gledališča Bičikleja je pokazala, kako tudi med tako velikimi, močnimi in strašnimi bitji, kot so bili dinozavri, zmagajo pogum, domišljija in pamet.

Besedilo in foto: Tjaša Toni Skubic

Rastlinojedi dinozavri s pametjo premagajo pošastozavre

Otroški kotiček z Emo

Z JEZIKOM PO TRZINU

V decembrski številki Odseva v naši rubriki Z jezikom po Trzinu iščemo presledke med besedami in imeni. Predlagamo ti, da se skupaj z očkom in mamico, bratcem in sestrico ali pa s starimi starši odpraviš na jezikovni sprehod mimo stavb, ki smo jih nanizali v besednih kačah spodaj. Kaj pa, če se tokrat sprehodiš po gozdni učni poti na Ongru in opazuješ zimski dom različnih živali in rastlin? Pobarvaj tudi božično kačo, okraši jelko in Božičku napiši pismo z željami.

V besedne kače ustrezno umesti presledke.

PROSTOVOLJNOGASILSKODRUŠTVOTRZINIGRIŠČEDOBENOBELACESTAPŠATAGOZDNUČNAPOTONGERNOVODRSALISČEKULTURNOUMETNIŠKODRUŠTVOFRANCKOTARTRZINJEFAČNIKOVA DOMAČIJACERKEVSV.FLORIJANAKAMNOLOM

EDVARDPEPERKOMARJANCARUČIGAJIVANHRTIBARTINEORELTONEPERŠAKPETERLOŽARMIROŠTEBESIMONJUGOVICFINK

IGLAVCIPTICEŽABEFRIHTOVBAJERŽELVALISTAVECGOZDČAPLJAMOKRIŠČELEPIČEVELJCVEVERICAPESMOČVIRSKALOGARICA

Starejši izdelali svoj adventni venček

V Domu počitka Trzin so v petek pred prvo adventno nedeljo spet povabili Katjo Rebolj, da so skupaj izdelovali adventne venčke. Delavke v domu se zelo trudijo, da ima vsaka soba svoj venček. Vsakdo je ustvarjal po svojih zmožnostih. Večina jih je zelenje prilepila na kos kartona in ga okrasila z okraski. Starejšim ljudem veliko pomeni, da imajo v svoji sobi nekaj adventnega zelenja. To zanje ni le dekoracija, ampak budi tudi lepe spomine in ustvarja občutek domačnosti.

Besedilo in foto: KR

Drobci preteklosti III

Onger v železni dobi

Železna doba (800–400 pr. n. št.) je dobila ime po iznajdbi železa, ki je nadomestilo bron kot glavno kovino za vlivanje orodja, orožja in nakita. Za ta čas je značilno, da si ljudje na višje ležečih vzpetinah, hribovih, postavijo zavarovane naselbine – gradišča. Rob kamniškobistriške ravni je bil gosto poseljen. Med večjimi gradišči na tem območju so Kratna nad Kamnikom in Gobavica nad Mengštem.

Železnodobni prebivalci so si za svoje zatočišče v času 6.–5. stoletja pr. n. št. ponovno izbrali Onger. Iz tega časa so izkopani ostanki hiše, ki je bila najdena v sondi I. Na dnu sonde (globine do -1,25 m) se je na njenem južnem delu razprostirala velika koncentracija prežgane glinenega ometa, ostanki dveh lesenih brun, deli ognjišča, železen nož, večji kosi keramike, ognjišče itd. Hiša je bila zgrajena iz horizontalnih brun in ometana z ilovico (ohranili so se veliki kosi glinenega ometa). Ali je bila krita s slamo ali skodlami, ne vemo zagotovo. V tla hiše so vkopali velike pitose – shrambene posode za žito. Navadno so jih obarvali z rdečimi in črnimi barvnimi pasovi. Najdeni so bili ob požaru ponovno v ognju, zato je njihova originalna barva močno zbledela. Blizu ognjišča so stale žrmlje, ročni mlin za mletje in drobljenje

Iz arheološkega gradiva in konteksta, v katerem so ležale arheološke najdbe v prvi izkopani sondi na Ongru, sklepamo, kako je bila organizirana notranjost železnodobne hiše iz 6.–5. stoletja pr. n. št. Risba: Tamara Korošec.

Obod dela železnodobne hiše, po kateri je spolzel iz gline narejen glinen omet (oranžna). Foto: Marko Gregorič.

žitnih zrn. S kamenimi odbitki so si netili ogenj. Ob ognjišču so stali svitki za odlaganje vročih posod z ognja. Okrasje na loncih je preprosto, prevladujejo razčlenjena plastična rebra. Od železnih predmetov je bil najden le železen nožek in dva kosa žindre. Verjetno je bila naselbina utrjena z lesenimi ogradami, da so lahko znotraj pasli tudi živino. To so značilnosti železnodobnih gradišč širom po Sloveniji.

Ob ognjišču oz. ob steni hiše so se ohranili večji kosi lesenih brun. Da bi se prepričali o starosti lesa, so iz Medobčinskega muzeja Kamnik poslali na radiokarbonsko analizo dva vzorca. Gre za metodo določanja starosti organskih materialov, ki temelji na merjenju vsebnosti radioaktivnega izotopa ogljika -14C. Z merjenjem razmerja med radioaktivnim 14C in stabilnim izotopom ogljika 12C v vzorcu je mogoče izračunati, koliko časa je minilo od smrti organizma. En vzorec lesa iz Ongra so analizirali v laboratoriju v Kielu (Nemčija), drugega pa v laboratoriju univerze Waikato, na Novi Zelandiji. Obe analizi radioaktivnega ogljika sta potrdili, da je les iz časa med 595 in 410 pr. n. št., kar torej jasno priča o tem, da so bili naši kraji naseljeni že tedaj.

**Janja Železnikar, kustos. arheologinja,
Medobčinski muzej Kamnik**

35 let Manevrske strukture narodne zaščite

Starejši se morda še spominjate, ko smo pred petimi desetletji, še v nekdanji skupni državi SFRJ, že imeli zakon o SLO (splošnem ljudskem odporu) in DS (družbeni samozaščiti). V tem zakonu so bile opredeljene naloge narodne zaščite (NZ) in prav republiški sekretar narodne zaščite je leta 1990 imenoval Antona Krkoviča za načelnika NZ. Krkovič je postal odgovoren za vzpostavitev obrambnih struktur znotraj bivše teritorialne obrambe v tako imenovani zeleni veji, v drugi, modri (milica), pa je odgovornost prevzel Jože Kolenc.

Ta tajna organizacija Manevrske strukture narodne zaščite (MSNZ) se je skozi osebna poznanstva in ob velikem zaupanju med posameznimi deležniki razširila na vse pokrajine in občine v tedanji Republiki Sloveniji. Že v drugi polovici septembra so v strogi tajnosti potekali transporti orožja v na novo vzpostavljena tajna skladišča. Nad nočnimi transporti je bdela tedanja milica in odpravljala vse morebitne težave na poti do končnih lokacij.

V pokrajinskem vodstvu MSNZ Ljubljana okolica je bil določen za načelnika Vrhničan Elo Rijavec in Bojan Končan za njegovega namestnika. V tedanji občini Domžale je bil za načelnika MSNZ imenovan Dominik Grmek, za njegovega namestnika pa Milan Narat.

V tedanji občini Domžale so bile na novo ustanovljene enote MSNZ, ki so bile sestavljene po krajevem principu in so se nekateri pripadniki med seboj že poznali. Vsa njihova oborožitev se je nahajala v tajnih skladiščih, ki so bila v bližini na novo izbranih mobilizacijskih zbirališč. Vse to orožje in oprema je bila uporabljena v juniju 1991, ko se je osamosvojila Slovenija.

Imamo državne praznike, ki nas spominjajo na nastanek naše države, že bližnji dan samostojnosti in enotnosti je eden tistih, ki nas spomni na prelomne odločitve slovenskega naroda, ko smo se z neverjetno enotnostjo odločili, da hočemo živeti v svoji lastni državi.

Ob takih prilikah se moramo zavedati, da sicer živimo v dobi pretiranega egoizma, a kljub temu državni prazniki niso le dela prosti dnevi, temveč simbolni trenutki, ki udeležujejo zavedanje o narodovih koreninah in vrednotah, ki so nas krasile v obrambi naše domovine in nam še naprej omogočajo, sožitje, spoštljivost in pravičnost.

Besedilo in foto: Janez Gregorič

Božično praznovanje v župniji Trzin

Božič je pred vrati, zato objavljamo več informacij glede božičnega praznovanja. Med prazniki so včasih urniki nekoliko spremenjeni, zato prosim, da si skrbno ogledate čas in kraje božičnega praznovanja, da boste dobro obveščeni.

Vabljeni na **blagoslov konj, rejcev in jezdecev**, ki bo na praznik sv. Štefana, v petek, 26. decembra, ob 10. uri pred župnijsko cerkvijo v Trzinu.

Novo leto, ki prihaja, bo za našo župnijo in tudi Prostovoljno gasilsko društvo Trzin jubilejno. Vsi skupaj bomo praznovali. To je lepa priložnost za pogled nazaj in tudi kakšno prevetritev. Ena takih bo prenovljena spletna stran župnije, prilagojena in prijazna za pametne telefone, ne le za računalnike. Obenem bosta na novi strani možnost naročanja sv. maš v preko spleta v danih terminih in tudi brezgotovinsko kartično darovanja za župnijo, dovolj bo vaša predplačniška ali kreditna kartica. Kaj več o tem pa v naslednji številki Odseva, ko nam bo Miha Bevk, ki vse to požrtvovalno ureja, predstavil novosti in podal podrobnejša navodila.

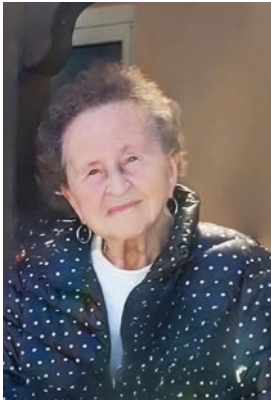
Ob koncu leta se iskreno zahvaljujem vsem sodelavcem v župniji: članom in članicam župnijskega pastoralnega sveta, ključarjema, gospodarskemu svetu in vsem, ki pomagata v cerkvi pri bogoslužju: ministrantom, pevcem, zborovodkinji in zborovodji ter organistom, vsem, ki pomagata pri krašenju in čiščenju ... Bog, ki vidi na skrivnem vaša dobra dela, naj vam vsem bogato poplača.

SVETI VEČERI: 24. in 31. 12. ter 5. 1.		
SREDA, 24. 12.	maša	ob 17.30
SREDA, 31. 12.	maša	ob 8.00
PONEDELJEK, 5. 1.	maša in blagoslov vode, krede in kadila	ob 19.00
BOŽIČNO PRAZNOVANJE		
BOŽIČ, SREDA, 25. 12.	polnočnica	ob 00.00
	maša	ob 9.00
ŠTEFAN, dan samostojnosti	maša	ob 9.00
NOVO LETO, Marija BM	maša	ob 10.00
SV. TRIJE KRALJI, 6. 1.	maša	ob 19.00

Vsem želimo blagoslovljene in mirne božične in novoletne praznike, v novem jubilejnem letu 2026 pa obilo modrosti, da bomo odgovorni kristjani in poštene državljani.

Župnik Boštjan in duhovni pomočnik Bogdan s sodelavci

V SPOMIN

16. decembra 2025 bo minilo leto dni, odkar se je poslovila naša draga

Rozi Kmetič – Tajčarjeva

Spomin nanjo nas še vedno spremlja v drobnih trenutkih vsakdana, v besedah, ki jih je rada povedala, in v občutku domačnosti, ki ga je znala ustvariti.

Naj počiva v miru.

Vsi njeni.

»Ni te več med nami,
a v našem svetu si ostal –
v spominih, ki jih ne more vzeti nihče.«

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega očeta Petra Pelana st., ki nas je zapustil julija, se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam v težkih dneh stali ob strani, nas tolažili z dobrotami srca, besedami sočutja in lepimi spomini nanj.

Posebna hvala župniku gospodu Gučku za tople in sočutne besede slovesa ter Pogrebniim storitvam Vrbančič za spoštljivo in skrbno izvedbo pogreba.

Hvala tudi prijateljem, sosedom in znancem, ki ste z molitvijo, cvetjem, svečami, prisotnostjo ali tiho gesto počastili njegov spomin.

Vsi njegovi

Pisma bralcev

Apatičnost ob kloriranju pitne vode

V Odsevu sem prebral prispevek, v katerem se prebivalci blokov pritožujejo nad obupno pitno vodo iz pipe, ki smo jo bili deležni poleti. Hvaležen sem občanom Trzina, da so opozorili na to težavo. Težava ni omejena le na bloke T3, ampak je prisotna v vsem Trzinu in verjetno tudi v celotnem vodovodnem omrežju Prodrika.

Tudi sam sem trpel, ko sem držal v roki kozarec vode iz pipe, ki je za udarjala po kloru, okus pa je bil temu primeren. Pomagali smo si s točenjem vode za pitje v vrče, kjer se je vonj po kloru po nekaj urah omilil. Neprijetno sem se počutil tudi, ko sem se prhal ob vonju po kloru, kot bi bil v kakšnih toplicah. Klorirana voda bi mi bila lažje sprejemljiva, če bi imeli podobno klorirano vodo v Ljubljani, kjer so neprimerno daljše trase vodovodov in neprimerno večje koncentracije stanovanjskih blokov. V Ljubljani pri pitju vode iz pipe nisem zaznal kloriranja.

V čem je torej težava, da imamo v Trzinu toliko slabšo pitno vodo kakor v Ljubljani? Pošteno bi bilo, da bi nas javno komunalno podjetje Prodrik na svoji spletni strani redno obveščalo o količini klorovih spojin, ki jih dnevno dodajajo naši pitni vodi. Te podatke seveda imajo, če jih nimajo, smo lahko samo še bolj zaskrbljeni. Mislim, da imamo porabniki pitne vode, ki jo dobimo iz vodovoda, pravico vedeti o njeni kakovosti v konkretnih številkah, ne pa v pavšalnih ocenah, da pijemo neoporečno vodo.

V obravnavanem prispevku v Odsevu je objavljeno tudi mnenje NIJZ,

Nacionalnega inštituta za javno zdravje. Na problem kloriranja pitne vode gledajo po mojem mnenju precej specifično v polomljeni slovenščini: » ...Več rezidualnega klora ko v vodi ostane, bolj neoporečna je voda« ... Mislim, da imamo zdaj, ko pijemo vodo iz pipe, ki ne smrdi po kloru, veliko bolj zdravo vodo kot pa ob kloriranju.

NIJZ bi nam veliko bolj koristil, ko bi izvedel monitoring vseh slovenskih vodovodnih omrežij, s čimer bi nam dali tekoče podatke o vsebnosti klorovih spojin, ki so tam dodane. Potem bi se državljani Slovenije veliko lažje odločali, kako naj zmanjšajo tveganje za svoje zdravje, ali z uporabo raznih filtrov ali nakupom ustekleničene vode. Žal je klor nujno zlo, zato naj ga bo v naši pitni vodi čim manj. Upam, da nas bo občinsko vodstvo podprlo pri odpravljanju težav s pitno vodo.

Peter Kralj

Pojasnilo uredništva

Podrobni podatki o meritvah se nahajajo na spletni strani <https://www.prodrik.si/oskrba-s-pitno-vodo/vodni-viri-kakovost-vode> in so javno objavljeni v letnem poročilu in v poročilih za vsak mesec leta posebej. JP Prodrik o oskrbi z vodo letno obvešča prebivalce občine Trzin tudi s člankom v Odsevu. Zadnji je bil objavljen v aprilski številki s podatki za leto 2024 in je na voljo na http://www.trzin.info/assets/odsev/odsev_2025/odsevapril2025web.pdf.

Poklon dnevu prijaznosti

Prijaznost začitimo, sprejemamo in dajemo v različnih oblikah – s toplim stiskom roke, iskrenim nasmehom, tudi z ljubečim objemom. Najpogosteje jo izkazujejo ljudem, ki so nam blizu, čeprav si jo zaslužijo tudi ljudje, ki v naše življenje vstopijo le za trenutek ali dva. Kot opomnik, da bi morale biti geste prijaznosti del našega vsakdana, je bila v letu 1998 podpisana Deklaracija o prijaznosti, ki je za dan, ko naj bi prijaznost še posebej zavela med nami, določila 13. november. Odtlej se 13. novembra vsepovsod po svetu delijo rumene cvetlice, ki še krepijo namen in pomen gibanja prijaznosti.

Slednje se je najprej razširilo po Kanadi, ZDA in Singapurju, kaj hitro pa je osvojilo tudi druge države sveta. Ponekod so te cvetlice zamenjali drugi izkazi prijaznosti, tudi pisano obarvani kamenčki, ki jih zadnja leta okoli 13. novembra često opazimo tudi v Trzinu in okoliških občinah. Humanitarček je namreč v letu 2014 prijaznost ponesel na novo raven in se namesto podarjanja cvetja odločil za širjenje prijaznosti z obarvanimi ročnimi izdelki. Pri širjenju prijaznosti tako danes sodeluje več sto vrtec in šol, vključenih je tudi večje število podjetij, pogosto pa s svojim prijaznim prispevkom vrste krepijo tudi številni posamezniki.

Prvotni cilj je bil s kamenčki prijaznosti preseči številko 10.000, a je projekt že v času pandemije presegel mejnik 20.000 in tako postal vodilni tovrstni projekt na svetu. Prijaznost, ki jo še vedno najbolj začitimo s pristnim stikom, tako vsako leto – v vrtcih, šolah, na sedežih podjetij in tudi v domačih hišah – še bolj zasije s temi poslikavami. Najlepše pri tem je, da se gibanju lahko pridruži vsakdo – kjer koli, ne le ob uradnem dnevu prijaznosti, marveč kadar koli v letu. Vsakdo lahko poišče kamenček, ki zaradi svoje sivkaste površine sprva morda ne izstopa, ko pa je ozaljšan z barvitimi motivi, ko mu dodamo različne barvne odtiske, pa takoj pritegne pozornost. To velja tudi za prijaznost: kot lahko podarimo ozaljšan kamenček, tako lahko poklonimo prijazen nasmeh.

13. november naj nam služi le kot opomnik, da nas prijazen pozdrav in iskren objem ne staneta ničesar. Da ju lahko podelimo kadar koli in kjer koli. S komer koli. Ne vzame nam ne časa ne energije, nekemu pa morda takšna malenkost v trenutku polepša dan. Včasih je že najmanjši poklon prijaznosti dovolj, da komu zaigra srce.

Barbara Kopač

Iz dresnika je nastal papir

Delavnico izdelave papirja, ki je v okviru projekta Posvoji invazivko potekala v prostorih AIA – Mladinskega centra Mengeš, Slovenska cesta 28, je pripravilo društvo Trajna, ki deluje v okviru Kulturnega društva Krater iz Ljubljane. Na krajšem predavanju so nam predstavili, kako poteka ročna izdelava papirja iz japonskega dresnika. Organizirajo tudi poučne delavnice za otroke v okviru Male šole urbane ekologije. Na delavnici smo se udeleženci preizkusili v spretnosti izdelave papirja. Na ogled je bila tudi razstava njihovih izdelkov iz papirja iz invazivnih in tujerodnih rastlin.

Besedilo in foto: Maja Brozovič

Po uvodnem predavanju je enaidvajset udeležencev iz vnaprej pripravljene mase, v kateri so bila izključno vlakna japonskega dresnika, močno invazivne rastline, izdelovalo ročno narejene pole papirja, ki pa jih je potrebno še posušiti in stisniti v preši.

Zadrževalnik na Tunjščici komaj 2029?

Večja poplavna varnost tudi za Trzin

Letos so izvajalci v Mengšu le dokončali vtočni objekt na Pšati v bližini tamkajšnjih smučarskih skakalnic. Tudi Trzinci si ga lahko ogledamo, saj vodita mimo priljubljeni kolesarska in pešpot ob Pšati. Dela so potekala v okviru ukrepov za zmanjšanje poplavne ogroženosti.

Med najpomembnejšimi ukrepi je bilo reduciranje pretoka skozi zapornico vtočnega objekta. Gre za skoraj trikratno zmanjšanje odtoka na vtočnem objektu, ki ga predstavlja betonska vtočna tabla, nekoč lesena zapornica (!). Poleg tega so izvedli še urejanje brežin stare Pšate (od vtočnega objekta dalje) in njenih desnih pritokov ter poplavnega nasipa razbremenilnika Pšate (kanal Topole–Jarše) in manjše protipoplavne ukrepe v Mengšu. Nedokončana je ostala predvsem ureitev dodatnih razlivnih površin nad Mengšem, za katero bodo poskrbeli s pomočjo suhih zadrževalnikov. Tudi za Trzince zagotovo najpomembnejši je suhi zadrževalnik na Tunjščici.

Zapornica ima betonsko oziroma fiksno prelivno tablo, ki skrbi za to, da tudi ob visoki gladini vode iz kanala Topole–Jarše odteče v strugo stare Pšate le del vode.

V analizi poplavnega dogodka v občini Mengeš, izdelalo jo je podjetje TEMPOS d. o. o. iz Ljubljane (isto podjetje je pripravilo tudi hidrološko hidravlični elaborat za rekonstrukcijo vtočnega objekta), je navedeno, da ob poplavah v začetku avgusta 2023 vtočni objekt ni v zadostni meri omejeval dotoka v strugo stare Pšate. Pretok skozi vtočni objekt je znašal 10 m³/s. Pretok stare Pšate skozi Mengeš je bil na vrhuncu tedanjih poplav ocenjen na 45 m³/s. Za primerjavo, strugotvorni pretok (pretok, pri katerem gladina vode sega – pri naravno oblikovanih vodotokih – do roba struge), ki je na tem mestu med 7 in 12 m³/s, je bil takrat večkratno presežen. Z rekonstrukcijo vtočnega objekta so zmanjšali pretočno odprtino in omejili dotok vode v staro Pšato. Pretok so ob določitvi stoletnega pretoka (Q100) reducirali z 10 m³/s na 3,5 m³/s. Z dokaj majhnim posegom so tako zelo izboljšali poplavne razmere vzdolž stare Pšate skozi Mengeš vse do Trzina, kjer pri pretoku Q100

Nova vtočna zapornica z zadnje, odtočne strani; na drugi strani nasipa je kanal Pšata–Jarše, ki odvaja vodo v strugo Kamniške Bistrice. Pšata se izliva vanjo južno od Beričevega, tik pred njenim sotočjem s Savo.

stanovanjske stavbe niso več poplavno ogrožene. Pri tem so upoštevali tudi naključno sovpadanje pretokov na stari Pšati in njenih desnih pritokih.

Zapleta pa se pri suhem zadrževalniku na Tunjščici. V začetku novembra se je v Komendi na protestnem shodu za gradnjo zadrževalnika poplavnih vod zbralo okoli 200 ljudi. Vlado so pozvali, naj pospeši gradnjo zadrževalnika, saj je ta ključen med ukrepi za zmanjšanje poplavne ogroženosti. Civilno iniciativo (v Trzinu jo že imamo) so ustanovili po močnem deževju konec oktobra, saj so bili vodotoki spet napolnjeni do vrha. Direkcija za vode je že pred protestom objavila predviden terminski načrt gradnje zadrževalnika. Do junija 2027 naj bi pripravili dokumentacijo, pridobili zemljišča in gradbeno dovoljenje. Graditi naj bi začeli oktobra 2027 in gradnjo končali marca 2029, objekt pa naj bi v upravljanje predali aprila 2029. V direkciji so poudarili, da bo z gradnjo suhega zadrževalnika Tunjščica omogočeno delno zadrževanje pretoka iz Tunjščice v Pšato, kar bo zelo pripomoglo k izboljšanju poplavne varnosti naselij Moste in Suhadole. Poleg tega pa se bo povečala tudi poplavna varnost na območjih občin Mengeš, Trzin in Domžale.

Besedilo in foto: Miha Pavšek

Vremensko prijazni listopad

November je tisti mesec v letu, ko se veselimo mladega vina in uživamo v plodovih jeseni, ob tem pa se zavedamo, da prihajajo najbolj tem(ač)ni dnevi, ki se jim moramo upreti, kakor pač kdo ve in zna.

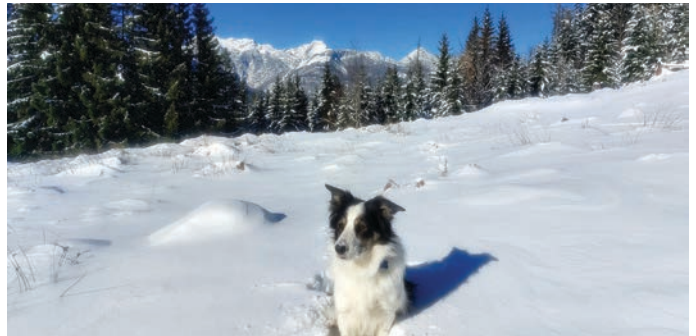

Raje kot v materialnem v duhovnem in socialnem smislu, pa čeprav je preostanek leta za marsikoga bolj stresen vse druge dni v letu. Več pozornosti si v tem času zaslužijo vsaj naši najbližji in tisti, na katere smo čez leto pozabili – nenamerno in namerno.

Na srečo svetloba ni enoznačna, saj ima mnogo pojavnih oblik; ob koncu leta se moramo oprijeti tiste, ki je v naših glavah in srcih, ker smo v tem času prikrajšani za vidno. Tudi v tem času vreme poskrbi za naša čutila – in pogosto tudi za srce! Ker ga ne znamo napovedati za toliko vnaprej, kot traja oddaja besedila za prispevek, ki ga berete, pa vse do izida tiskane različice glasila, je bolj zanesljivo, da glede vremena povzamemo tisto, ki je že za nami. Po preliminarnih podatkih je bil letošnji november na državni ravni povprečno tople in namočen, sonca pa je bilo precej več kot običajno. Odklon temperature zraka od povprečja primerjalnega obdobja 1991–2020 je bil na državni ravni $-0,1\text{ }^{\circ}\text{C}$, zato se letošnji november uvršča celo v zgornjo polovico novembrov po letu 1950 glede na odklon od dolgoletnega povprečja.

Že drugi mesec zapored smo bili – sicer malenkost, a vendarle – pod povprečjem, kar v zadnjih desetletjih ni prav pogosto, sploh glede na zdajšnje naraščanje temperature zraka po svetu. November je bil na ravni države zelo blizu povprečja primerjalnega obdobja, saj je bil kazalnik višine padavin 102-odstoten, kar ga prav tako uvršča na sredino razvrstitve novembrov po namočenosti. Ker uvrščamo k padavinam tudi sneg, je na mestu ugotovitev, da je bil letošnji november običajno zasnežen, a marsikje z veliko razliko med obema polovicama meseca. V prvi polovici skoraj nikjer po Sloveniji razen v delu visokogorja ni bilo snežne odeje, nato pa je od 17. do 25. novembra v gorah zapadlo precej snega (20–120 cm). V tem obdobju je dvakrat snežilo tudi v nižinah, zlasti v osrednjem, južnem in jugovzhodnem delu države, a je le redkokje zapadlo več kot pet centimetrov snega. Na Kredarici so konec meseca (26. novembra) izmerili 133 cm, na Zelenici pol metra (samo-dejna postaja) in na Voglu 42 cm snega.

Letošnji november je bil izjemno osončen (za večino še vedno premalo oziroma prekratko ...), na ravni države s kar 153 odstotki (več kot polovico nad dolgoletnim, to je pričakovanim trajanjem sončnega obsevanja), kar je minuli mesec uvrstilo med štiri najbolj sončne novembre od leta 1961. Čeprav smo imeli več kot 20 dni s padavinami (samo nekajkrat je padlo v enem dnevu več kot 20 milimetrov), je bila njihova skupna količina le za desetino večja od dolgoletnega povprečja. Nasprotno pa

Naj bo tudi v prihajajočem letu 2026 čim več radostnih dni, za marsikoga tudi s pomočjo »pasje radosti«! Na sliki je že novembra zasnežena Kranjska reber, v ozadju Ojstrica (2350 m).

smo imeli kar tri četrtine več sončnih ur od dolgoletnega povprečja, na letališču Brnik in v Ljubljani več kot 30 s soncem obsijanih ur presežka! Število dni z meglo ni doseglo desetice, celo v sosednji prestolnici, ki je še bolj znana po trdovratni megli, so jo imeli le devet novembrskih dni. Spomnimo, takšno število novembrskih dni s (skoraj) celodnevno meglo ni nič posebnega. Zaradi lepega vremena pa smo lahko vendarle zaznali precej več dni, ko so nas »zadimili« sosedje ali pa smo se kar sami. To nam kažejo povišane dnevne vrednosti PM delcev, ki jih lahko vsi bolj občutljivi na slab zrak zaznavajo z oteženim dihanjem in pogostejšim pokašljevanjem.

Lahko smo še tako ekološko ozaveščeni in disciplinirani in priključeni na daljinsko ogrevanje – v vsakem naselju ali njegovem delu imamo nekaj izjem, ki potrjujejo pravilo, saj se iz njihovih dimnikov kadi gost in ne le bel dim. Če ne verjamete, si oglejte fotografije v časovnih presledkih za katero od slovenskih dolinsko kotlinskih podeželskih in mestnih naselij (priporočam FB-stran Matevža Lenárčiča, slovenskega pilota, alpinista, letalskega fotografa in avanturista), ki vam bodo to potrdile: bolj onesnažena so podeželska. Marsikdo si ne more privoščiti drugačnega ogrevanja, vendar so med »packi«, ki onesnažujejo zrak nad bivalnimi deli naselij, tudi taki, ki bi to lahko spremenili. Takoj ko posežemo v njihovo »kurilno ogrevalno svobodo«, pa smo že na mejnem področju, imenovanem pravica do demokracije. O dolžnostih v zvezi v kakšni drugi rubriki in mediju – naj bo za letos dovolj »vremenovanja«.

Besedilo in foto: Miha Pavšek

VREMENSKA POSTAJA OSNOVNE ŠOLE TRZIN (november 2025)

Kazalnik	Podatek	Niz/datum/čas
Povprečna temperatura zraka ($^{\circ}\text{C}$)	5,8	1.–30. 11.
Najvišja temperatura zraka ($^{\circ}\text{C}$)	18,5	2. 11./13.02
Najnižja temperatura zraka ($^{\circ}\text{C}$)	-4,4	29. 11./6.00
Največja dnevna temperaturna razlika (Tmin/Tmaks, v $^{\circ}\text{C}$)	13,9 (16,1/2,2)	13. 11.
Število hladnih/ledenih dni (T min $\leq 0\text{ }^{\circ}\text{C}$ /T max $\leq 0\text{ }^{\circ}\text{C}$)	7 / 0	1.–30. 11.
Število dni s padavinami ($\geq 0,2$ / ≥ 2 / ≥ 20 mm)	22 / 8 / 4	1.–30. 11.
Največja dnevna količina padavin (mm v 24h)	35,8	25. 11. (0.00–24.00)
Mesečna količina padavin (mm)	146	1.–30. 11.
Količina padavin v letu 2025 (mm)	1409	1. 1.–30. 11.
Največja hitrost vetra (km/h) / smer	37,0 / SZ	3. 11./1.56

Vir: <http://trzin.zevs.si> (meni Statistika)

**MESNICA
PR' KMETIČ**

Celotna ekipa Mesnice Pr' Kmetič Vam, dragim bralcem in cenjenim strankam, vsem želimo vesele Božične praznike ter srečno, uspešno in predvsem zdravo 2026!

Potovanje, dolgo tisoč milj, se začne z enim samim korakom.

(Lao Ce)

Spetno 2026

PRODNIK
Javno komunalno podjetje

**OPTIKA
CORNEA**

OPTIKA CORNEA
Murnova ul.1, 1234 Mengeš
T. 051 492 766
e. info@optika-cornea.si

- BREZPLAČNA KONTROLA VIDA
- OČALA NA NAPOTNICO ZZZS
- STROKOVNO SVETOVANJE PRI NAKUPU OČAL
- POPRAVILO OČAL

IZJEMNO UGODNE CENE!
Korekcijska in sončna očala, tudi z dioptrijo.

oglasno sporočilo

Zaupajte v svoj sluh vedno in povsod

Okvara sluha vas ne sme ovirati, da ne bi živeli polnega in aktivnega življenja vsak dan. Beltone slušni aparati so vaš zanesljiv partner.

Udobni in skoraj nevidni, prilagajo se obliki vsakega ušesa (tudi pri športu)

Do 30 ur uporabe z enim polnjenjem v polnilcu (so brez baterij), enostavno upravljanje s telefonom.

Čist zvok iz drugih naprav neposredno v slušni aparat (npr. TV, radio, GPS)

Mikrofona nameščena na aparatu in v ušesu ustvarjata skoraj naraven zvok.

Odporni proti vlagi, potenju in umazaniji.

Podpora na daljavo kadarkoli jo potrebujete.

Prisluhnite življenju

Za več informacij, brezplačno kontrolo sluha in preizkus slušnih aparatov pokličite: **05 393 6775**

BREZPLAČNO
TESTIRAJTE
SVOJ SLUH

BREZPLAČNO
PREIZKUSITE
APARATE

BoNUS

NOVA GORICA, Erjavčeva ulica 30, Nova Gorica
POSTOJNA, Prešemova 1, Postojna
BREZOVICA, Tržaška cesta 495

T: 05 393 6775
M: 031 601 581

www.slusniaparati-beltone.si

Smo pogodbeni partner ZZZS-ja.

oglasno sporočilo

Zdravo

izbrano iz kataloga ugodnosti

Veljavnost od 4. 12. 2025 do 19. 1. 2026

www.lekarnaljubljana.si

DOMAČA ZELIŠČNA GREŇČICA

Prehransko dopolnilo z vodno-
etanolnimi izvlečki zelišč, 220 g.
Prehransko dopolnilo ni nadomestilo za
uravnoteženo in raznovrstno prehrano.

redna cena: 17,13 € | cena s Kartico zvestobe

11,99€ + 3 **POPUST: 30%**

VITAMINI IN MINERALI

Prehransko dopolnilo z vitamini in
minerali v obliki tablet, 30 tablet.
Prehransko dopolnilo ni nadomestilo za
uravnoteženo in raznovrstno prehrano.

redna cena: 7,44 € | cena s Kartico zvestobe

3,72€ + 1 **POPUST: 50%**

PROPOLIS 150 PRŠILO

Alkoholna raztopina suhega izvlečka
propolisa, standardiziranega
na flavonoide, 20 ml.
Prehransko dopolnilo ni nadomestilo za
uravnoteženo in raznovrstno prehrano.

redna cena: 6,43 € | cena s Kartico zvestobe

4,82€ + 1 **POPUST: 25%**

MAZILLO ZA USTNICE

Mazilo za ustnice z jojoba
oljem je namenjeno negi
in zaščiti ustnic, 10 g.

redna cena: 5,73 € | cena s Kartico zvestobe

4,58€ + 1 **POPUST: 20%**

NEGOVALNA KREMA MALČEK

Z mandljevim oljem in
izvlečkom prave kamilice za
vsakodnevno nego občutljive
otroške kože, 50 ml.

redna cena: 4,30 € | cena s Kartico zvestobe

3,44€ + 1 **POPUST: 20%**

BALZAMIČNE KAPLJICE OIL OF THE KING

Vsebujejo kombinacijo eteričnih
olj njivske mete, mire, čajevca,
bosvelije in rdečega bora, 10 ml.

s Kartico zvestobe

POPUST: 25%

Za več informacij prelistajte katalog ugodnosti ali nas pokličite na **brezplačno telefonsko številko 080 71 17!**

Cene s popustom iz ZDRAVO – kataloga ugodnosti veljajo v enotah Lekarne Ljubljana, specializiranih prodajalnah LL VIVA (v okviru razpoložljivega asortimana) in v Spletni Lekarni Ljubljana na www.lekarnaljubljana.si izključno ob predložitvi Kartice zvestobe Lekarne Ljubljana ter zahtevanega števila jabolk zvestobe, sicer veljajo redne cene. Slike so simbolične, popusti se ne seštevajo. Ponudba velja od 4. 12. 2025 do 19. 1. 2026 oz. do prodaje zaloga.

oglasno sporočilo

VZMETNICE · LATEX LEŽIŠČA LETVENE PODLOGE · POSTELJE · VZGLAVNIKI

**30%
POPUST
NA VZMETNICE
IN LEŽIŠČA**

100% naravni lateks

100% LATEX
natural origin

Piramidna ležalna površina

*Podari
svojim bližnjim
najboljše!*

Marko Peterka s.p., prodaja in proizvodnja kakovostnih izdelkov za zdravo in udobno spanje
Salon Ihan: Breznikova 78, 1230 Domžale, T: 041 925 625, E: info@marsen.si

www.marsen.si

VSE ZA ZDRAVO SPANJE NA ENEM MESTU.

oglasno sporočilo

ALLGRIP

SUZUKI

JESENSKE UGODNOSTI

DO **2.350*** EUR

S-CROSS

VITARA

*Jesenska ugodnost za modela Vitara in S-Cross vključuje 1.000 evrov popusta na priporočeno maloprodajno ceno po ceniku pri modelu S-Cross in komplet zimskih pnevmatik na aluminijastih platiščih ter 380 evrov popusta na priporočeno maloprodajno ceno po ceniku pri modelu Vitara in komplet zimskih pnevmatik na aluminijastih platiščih. Akcija velja do 31.12.2025.

Kombinirana poraba goriva in izpusti CO₂ po WLTP meritvah: 5,3-6,4 l/100km in 119-144 g/km, emisijska stopnja: EURO6, specifična emisija dušikovih oksidov (NOx): 0,0042-0,0242 g/km, trdi delci: do 0,00018-0,00027/km, število delcev: do 0,88-1,63 E11/km. Ogjikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM10 in PM2,5 ter dušikovih oksidov. Vse nadaljnje informacije o specifični porabi goriva in specifičnih emisijah CO₂ iz novih osebnih vozil najdete v Priročniku o varčni porabi goriva in emisijah CO₂, ki ga lahko brezplačno pridobite pri pooblaščenem SUZUKI partnerju in na spletni strani www.suzuki.si. Slike so simbolične. Jamstvo 3+7 let zajema tovarniško garancijo Suzuki (3 leta oz. 100.000 km, kar nastopi prej) in jamstveno obdobje Suzuki Hybrid PRO/PRO+ (do konca 10. leta oz. do 200.000 km, kar nastopi prej).

Avto Aktiv

Ljubljanska cesta 24
SI-1236 Trzin

E: info@avto-aktiv.si

T: +386 1 56 05 800

avto-aktiv.suzuki.si